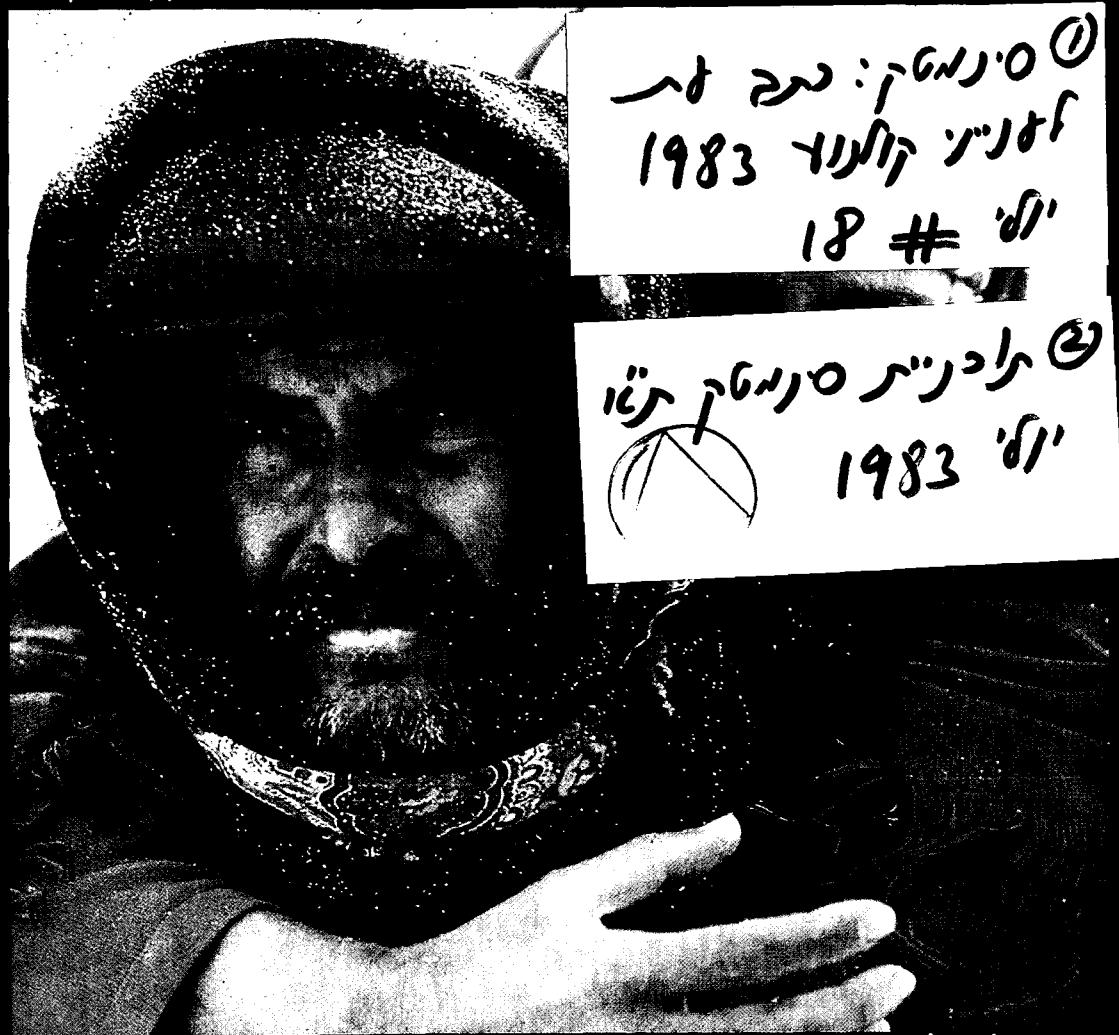

פערז

סרטוי החודש
תשקייף ביקורת

יולי 1983 גליוון מס' 18

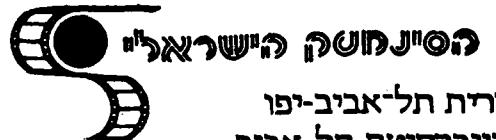

① ס.ר.ז: דה ז
אלטן זילר 1983
עמ' 18 #

② מדריך ס.ר.ז גת
עמ' 1983

סרטו של אילמו גונאי דקל הזהב פסטיבל קאן 1982 פרס הביקורת הבינלאומית

הטינומטק היישראלי

עירת תל-אביב-יפו
אוניברסיטת תל-אביב
הארצון הישראלי לסרטים
תכנית סינמטק תל-אביב

2/7 מוצ'יש זורבה היוני (אנגליה, 1965) 19.30
ZORBA THE GREEK

בימאי: מיכאל אקריאניס
Michael Cacoyannis

שחקנים: אנטוני קוריין ארין פאפאן, אלן ביטס, לילה קדרובנה.
אנגלי ספוג בתרבות המערב, פוגש ככבר יומי קטן את התלמוד הפלוטוני העממי ואת ארכוות וקסם חי הטבע. מבוסס על ספרו המפורסם של ניקוס קאואנטakis.

21.45 האחים בלוז (אורה-יב, 1980)

THE BLUES BROTHERS
בימאי: ג'ין לאנדיס
John Landis

שחקנים: ג'ין בלוש, ארתה פרקלין, דן אייריז, ג'ים בראן, רוי צ'אלס.
פרהירה מוטרפת על אודור שמי אחיהם פורע חוק וסדר המבקשים להקים מחדש רוק הסרט פוחת בoom שהחזרו של אחד הגברים מבית הכלא ומשם תוך סצינות מרתקות הכהלו עשרות מכניות משיטה מרתקות באירוע, מהפרקתו ומתרסקת. בסרט משלבים להיטים מפי ארתה פרקלין, רוי צ'אלס, ג'ים באנז ועוד. הסרט מסתכם בברורו לעשוי הכלא לצללי, יזוק בבית הדסחר" שאלביס פרטלי. (133 דקות).

3/7 יום ראשון הקומט מארץ עוז (אורה-יב, 1939)

WIZARD OF OZ
בימאי: ויקטור פלמינג
Victor Fleming

שחקנים: ניידי גולדר, ג'ק האלי, רוי נולגר, מרגרט המילטון, בילি בורקה.
אחד האגדות המקסימות שעיה את "מעבר לקשת גולדן" בפקידי הריאי כshediah שעה את "מעבר בענן" רוי בולגר בדחליל, ג'ק היילי האב כאיש הפח, ברט לאחר נארה פחחן. ו ג'רסה מושחת שיהה מלהווה לדידים ונען זה. דורותי הלודה הבלתי מושחת בוראה מביתה לארץ הפנטזיה עד שמוליטה לבסוף שהאטשר מוצץ בחצר ביתה (101 דקות).

21.30 כלאי הקש (בריטניה, 1971)

STRAW DOGS
בימאי: סטפן פקיןפה
Sam Peckinpah

שחקנים: דאסטין הוופמן, סטון ג'ירג' דוד וונר, קן האטציגיסון, טיפ מקנה.
סרט אימים על מועלן אמריקאי עוצר המתישב בקובע'ן כפרי באנגליה עם אשוט האנגלייה כדי לסת את עבדות הדוקטורט שלו וגאלץ להமחד עם ערונות של תשבי'ן המקומות שאלמנאות נגאה והופכת לבסוט למלום בלחות. הוא הווים מגבר חזון ווותח לנוקס שאכווותו עלה על זו של תשבי'ן המקומות. המצויר על הקטוגן הכהפי הופ לסייענו מחריד של אלימות הנמשך חצי שעה ובמהלכו הופר המדען למען חיה טורפת (118 דקות).

4/7 יום שני רגאיי-סנספלש 19.00

REGGAE SUNSPLASH
בימאי: סטפן פאול
Stefan Paul

אחד מסרט הרגאיי והמפורסמים ביותר, בהשתתפות הרכוב בכב מולי, והקמת העולם השלישי.
זהו החומר עם הסדרה הליבוד בשנות ה-70 והפיע מסטריאת של גרטה גרבו.
שאר הסרטים המוקנים בחורש זה הם כאמור סרטים לחופש הגדל, ביןיהם סרטים שלא הוקנו
זמן רב והוא הומנות נוספת לצפות בהם.

תכנית חודש يولי 1983

השمن והרזה (סרטי אבות וקוסטלו לורל והרדי)

חגיגת קיץ (קומדיות, הקינות מיוחדות, בקשות חברים וכוכ'...)

מחול עכשווי בקולנוע 1960 — 1983

הכמאי התורכי אילמו גונאי הוליבורד שנות ה-30 — מסרטיו גרטה גרבו.

כמה קץ כן גם השנה תכנית הסינמטק מכילה פhorות גושאים יותר סרטים המתחאים לימי הקיץ. בגלות הכוורת של סרטי חדש يول יש לראות את הסדרה "מחול עכשווי בקולנוע" הנערכת בשיתוף עם הספרה למוסיקה ולמחול, במסגרת יריד המחול הבינלאומי.

סדרה הגיעה סרטים מיוחדים מחו"ל וכל הקרןת תלוה בהסברים מפיה של מראה ב. סייל, עם הקרןת הסרט: "ויל" של הבמאי התורכי אילמו גונאי, שעשו מאמץ להראות לקהל גם סרטים אחרים פרי ידו. עם סגירת חוברת ויל איתנו שנים מהם וכנראה שבכנית אוגוסט נשבע נספים. סדרה נספתח מסרטי השמן והרזה מביאה את כל הסרטים של לול והרדי אבות וקוסטלו שנוטרו בארץ. (שםם של הסרטים נבחר בד"כ על פי המעריך המרכזי הסרט).

או החומר עם הסדרה הליבוד בשנות ה-70 והפיע מסטריאת של גרטה גרבו.
שאר הסרטים המוקנים בחורש זה הם כאמור סרטים לחופש הגדל, ביןיהם סרטים שלא הוקנו זמן רב והוא הומנות נוספת לצפות בהם.

NASHVILLE

Robert Altman

שחקנים: נוראלדין צ'יאפלין, קארן בלק, אליזט גולד, של דבל, אלן גראפלייד, ליליו טומלין, קרית אקרדיין, ברברה הארסט.

אמריקה בעיני רברט אלטמן כפי שהוא נראהית בשנה ד- 200 בחוץ העיר נאשוויל, בירתה הומר העממי. מעקב קבוע תקנאולר, זה זובע את שער לבלווד אין האז מצלחה להטעו בחברת המוקנית החור לאיטליה. (121 דקות).

UMUT

בימאי: אילמו גונאי

שחקנים: אילמו גונאי, פלייס אקון. ספר אוּבָתוֹ הַגְּדוֹלָה של גֶּבֶר הַמִּקְרֵיב אֶת חַיִּים לְמַעַן אֶחָבוֹתָו.

21.15 נשויל (ארה"ב, 1975)

בימאי: רוברט אלטמן

שחקנים: נוראלדין צ'יאפלין, קארן בלק, אליזט גולד, של דבל, אלן גראפלייד, ליליו טומלין, קרית אקרדיין, ברברה הארסט.

אמריקה בעיני רברט אלטמן כפי שהוא נראהית בשנה ד- 200 בחוץ העיר נאשוויל, בירתה הומר העממי. מעקב קבוע תקנאולר, זה זובע את שער לבלווד אין האז מצלחה להטעו בחברת המוקנית החור לאיטליה. (121 דקות).

10/7 יומם ראשון
19.00 אהבה גורלית (תורכיה 1970)

בימאי: אילמו גונאי

שחקנים: אילמו גונאי, פלייס אקון.

ספר אוּבָתוֹ הַגְּדוֹלָה של גֶּבֶר הַמִּקְרֵיב אֶת חַיִּים לְמַעַן

אהָבוֹתָו.

21.00 מהפכת ג'דסון — ריאשת האונאנדר במחול

בתחילת שנות ה-60 עברו אמנים רבים מארה"ב לתליר של הגובה קיצוני למזה שנטפס או כעקרונות של עזרות התאזרחות.אטטרקון המחול של ג'דסון בין השנים 1960-1965), שהעניק את שמו והחדף הפלוספי הגלמים בו למתרביה הדם החדש שוטט בעורקי הגוף החל מחרוזת למשך 20 שנים הבאות, העודד בIMPLEMENT שלגבי הנורו וסוד. ההנאים והMRI הגלם של כל מגוון הדבמה. רקניות העטרפו לאנשים חזותיהם, ויצרו רוטרים, מוסיקאים וশחקנים

באירועים ואתלטיים נסוחים של אזהרה תקופתית.

חטאוויות מחל זו החקל בębנה קומפוזיציה בו התאזרחות של ג'ין קריי, רמרס קינגדם ווותון למסקנות קיצוניות, קריי עידן את ריעונות עירן דושם'סאט"א-אפרלניר על אמן הנורו ותאזרחות האונאנדר ביחס לשנות ה-70, והויסוף להזנתה הממושיכת ות忽ס הצעיר באנוניות שצרכנו בא"י ציגן.

יסודהה של מהפכת ג'דסון נבחרה בקפידה להשגת אגרינה וחושבת, בעלת נבלות, מינבלות וכוננות שודאגנים צפוי אוטום מראש, או לפחות — קייו להם.

רינה קליר — אנטראקט (1924)
ג'ין פרידמן — שלשה מחולות מדיסון (1964)
ג'וזית צן — אינדקס (1967/1964)
פאול טילר — צומת (1965/1961)
קנת' קינג — עיר חיל (1961)

11/7 יומם שני
19.00 מציצים (ישראל, 1972)

PEEPING TOMS

בימאי: אורן ווחר
שחקנים: אורן ווחר, שיטל, ארק איינשטיין, מונה ולבשטיין, סימה אלה.

סיפור של אורן ווחר זומטפר על הווי שבנת הנמל בתל אביב תוך כדי ספר על יידיותם של שנים מתרשי הארץ.

21.00 טריו א. — מגינגוליטם

ארון ריינר, מאונגה דיטב בטנקיקות המחול המודרני, דיטה שותפה פעלה בג'דסון ובכבה לביא המהפהכה בתהום המחול. בירקה "טורי א." הוא ישמה בפועל ואורה תמצית את תארורית המהפהכה.

השפועה של ריינר, יהוד עם נסוי ג'דסון במודרניות

21.30 לחם ושוקולד (איטליה, 1973)

בימאי: ברונו ברוסטי

Bruno Brusati
שחקנים: נינו מנפרדי, ג'וני דראלי, אנגה קארינה.

ההשללות הענברות על פעל איטלקי המבוקש לעבר בשוויון להבאי לשם את משפחתו. הפעל נראה כלא שירק לשוויון הסינטטי. כבר בתחילת הסרטן אנו רואים אורתו אוכל שחוי פרשות לחם וביניהם תחובת טבלת שוקולד, וזה זובע את שער לבלווד אין אין הוא מצליח להטעו בחברת המוקנית החור לאיטליה. (121 דקות).

5/7 יומם שלישי
19.00 אבוט וקסטלו והמומיה (ארה"ב, 1955)

ABBOTT AND COSTELLO MEET THE MUMMY
בימאי: צ'רלס לאמנוט
Charles Lamont

שחקנים: באד אבוט, לו קוסטלו, מאורי ונדזר.
מלילון אבד מוביל את הצמד הקומי לכביר אבד
ולפניה עם מומיה חייה.

21.30 אחוי שם, אחוחוי לבנה (איטליה, 1973)
BROTHER SUN SISTER MOON

בימאי: פרנקו זיפרל

Franco Zeffirelli
שחקנים: ג'ידי באוקר, גרדט פוגנר, אלק גינס.

תולחוותו של פרנסטוקס הקודש איש איסיס שמר בכנסייה המהוננת וקרא לשוב למקום הנצאות. (121 דקות).

6/7 יומם רביעי
19.00 נס בミילנו (איטליה, 1950)

MIRACOLO A MILANO
בימאי: וטורו דה סיקा

Vittorio De Sica
שחקנים: אמה גומטקה, פאולו סטופה, פרנצ'סקו גלנסנו.

טוטו, יותם תמים מעצרף לקבוצי עיר ומוביל אותו למאבק נגד פרטסי מלילו. תסיטו של זואאניש מעלה נפטהה קסומה הנטגה במסגרת ניאריאליסטית המוחה נגד התהונאים החיצוניים באיטליה של דה מילו הראשים לאחר המלחמה. (96 דקות).

21.30 הסדק (תורכיה, 1971)

BABA
בימאי: אילמו גונאי

Yilmaz Guney
שחקנים: אילמו גונאי וטלגיאן

ספר התחבשות של אב לילדיו ונורתה של האם לעמד בקשיס החברתיים שנוצרו עקב כך.

9/7 מוצ"ש
19.30 אלגרו נון טרוטו (איטליה, 1976)

ALLEGRO NON TROPPO
בימאי: ברונו ברוצנו

Bruno Bozzetto

סרט אנימציה המהווה מעין פארהיה על "נטנטסה" של ולט ודסני. האנימטור אטיילוקי ברונו ברוצנו יצר שושה טפורים עזים שיש יצירות מוסטיקיות מוכרתות: "מנוחות הפאקון" של דביב'ס; "מחל סלבּי מס' 7 של דרב'יאק'; בלוו של רואול; יואלט נוגה" של סיבילויס; קונצרטו של וואלאד צ'יפור האש' של סטראבנסקי.

SILVER STREAK

Arthur Hiller

בימאי: ארתור הילר

שחקנים: ג'ין וילדר, גל קליבוטג, נד ביט, פארה טריפט מטרופת המותחנת ברובת הדלקות. מוביל עשר עורך מסע מלווה לשיקגו מסתך בפרשיות רצח ומוציא עצמו עזף עלי הפטוחים עלי המשתרה. ארתור הדלרי (יספר אהבה, 'בית חילום') שולט הדעת בקומויה זו המעמתה בין מוקדיו טלאפנסיק לבורות רציניות. (113 דקות).

13/7 יום רביעי
קו הפסוף (ארה"ב, 1976) 19.00

גופים במרחב 21.00
כשם שתងנות יומיומיות הומחו עז רקדנים — מוחבים נהפכו לבמות. טרישה, בראן ואחריהם הראו את המחול לוחותם, לשפתם והם ואל החופים לברקו את הסטולום לסביבה. תשומשים במוחבים, הציג מעכית חדשנית של אונרגטים קרובותינו יוצרים, הדיא שימושה רקע חזוי רודם טכניים למוכעים. וזה שינה את המחול נעשה מקצתן מודש. שאנו יקר, שראה את המחול עשו אונרגטים אשר היה זה רעיון רביעמה עברו אונרגטים אשר כאיון רינר, האמיןו שהמחול נעשה מודש ובמהודר מודש ממהצאות.

טרישה בראן — אודם מולר לעצדו של בן (1970)
דוד ובובי — מוחל בלתי נראה (1981)
ישיקו צ'ימה — ליעסה (1981)
גיאן גינאס — אחריו בשיר (1973)
קרליין בראן — מחול הרינה (1979)

21.00 מרס קניגסמן 14/7
אסתרות המחול של מרס קניגסמן מוגישה את השיבות הרצע מובלטת את רגנעו ביביכון ובוירוי האינטלקטואלית של האמנות הבלתי משנה. קניגסמן המשמש בסרט ובידאו כתהudo למחלתו, בחרוכה להט, בשוחן עיר בתוכם ובסוד עשי ביצירת המחלות. הכרואוגרפיה של כמה מיצירותיוআহরনות גנטהעבורה המעלמה וק מאוחר יותר הותאה לבמה, וזה השבל למנועו בעלים הקרו מעכית חדשה של כלם דמונקלס מיזר של מיזות למוחול הקלאסי שלו. מרס קניגסמן — סיפור (1964/1963)
mars קניגסמן — טחוין בחול; חמישה קטעים (1975)
mars קניגסמן — ערצתים/עלונים (1982/1981)

16/7 מוצ'ש 19.30
חמים וטעים (ארה"ב, 1959)

SOME LIKE IT HOT

בימאי: בילי וילדר

שחקנים: ג'ק למון, טוני קרטיס, מילין מגור, ג'ירג' ראפט, פט אוברמן. שחזור תקופת הזהב בחו"ל הפשע האמריקאי באחת דוקומיות המותחנות ביחס בקהלנות האמריקאי. שי מוסתקאים נקלעים לחיסול השבונות של המafia בשנקו. (121 דקות).

בדרגה נבואה, פתחו שב את תחומי קומפוזיציה דמיהול לשימושים הנוחכים של קל'או', עזים עמיים ומיצים, תנועות יומיומיות פשוטות, מילויים, סדרות מוגדרות, וינימלים, בבני משמה ומשקה וכל סוג המחול שאינו בימוי. מופע הראות ערך תוליך של הדרה ההחיה מהחדש.

אלבן ריינר — טין א. (1978/1966)
מודית מונק — עגיל 16 המים (1980/1966)
דנה רייך — קיץ מביתן (1978)
טרישה בראן — מנע מים (1980)
אנדרו דה גרט — מחל ענן (1979/1978)

12/7 يوم שלישי
גינזבקה (ארה"ב, 1939) 19.00

NINOTCHKA

בימאי: ארנסט לובייטש

דיב.: Ernst Lubitsch
שחקנים: גיטה גרבו, מילין דאגלס, אלייה קליין דג' רומן ייגבו הצעקה' הכריזו המודעות לטרטו של לובייטש יינגעקה' (ידה והטרטה הלאfine אהרון של רוכב). מגעו המיחור של לובייטש מוכיח את עצמו גם בקמරיה הסאטירית מבריקה זו, על אהבה בין קומיסרית רוסיה (గרבו) לצופתי טופוז (dagelst) (100 דקות).

21.00 הגוף הטבעי
ההשענה החשובה המתמורה ביורו של ההייחסות החדשנית ויתה שחרר הגוף ממשון הטכניקה של. אמני התקופה הפטוגידסונית, שחררו מוחול בrama טכית גבריה, זיו וריגים יותר לクリין פושט המראה. במקומות התלבשות שערכו במיוחד — טבעות, הכעת פנים כפרופול נמור ובונדים — בלחש חזה שגרה. הגוף נשא קרייה כוואריאטיבית מותמייה. רקדנים בחרנו את יכלתם לא ליט' דמי תענעה גורמים מראש. הם העיבו את הגוף כיסוד בעולם האנומני וחקרו את הדיבטים החותמים של עצימות, לעתים תוך יצירה קשיש עם עלם החזומה לעיתים — תוך חיפש אחר דרכם מוחשיות וויה לעברת אליטה. התגעגה הפשוטה, התעהה הקטנה ואפילו חוסר התגעגה — תרמו ליחסות אגדנויות.

אלילן סטנץ — סופת שלג באיזונה (1973)
גיאן גיאנס — רוח (1968)
איין רינפלד — תחרורה (1971)
דולגלס דן — אהדי-אהדר (1976/1975)
מודית מונק — קטע (1971)
קי טקיי — או, חיק חמיש (1976/1971)

★★★★★★★★★★★★★★
בחודש אוגוסט יוקרנו, בין השאר:

מנוט פייטן משוחה שונה לגمرا, אבות וקוסטלו בחיל האזרח, נקמות של שחון הקאובוי, אבות וקוסטלו טסים לירח, אבות קוסטלו במערב, ערים פרעים ושובבים, לול והרדי חלי העץ, מני ומוסקוביץ, בעלים, דיזיד אמריקאי, סיימון, אבות וקוסטלו השוטרים, ספרטקט, להוות או לא לחיות, שידיה, קופשתו של מר הלו, המכונית של, יאנקים, שדרמן העתיק.

★★★★★★★★★★★★★★

הנופלת קורבן לנכל רומני הדגשה לנגב אה
תכשיטה. (105 דקות). 21.30

CONVOY 21.30 שירה (ארה"ב, 1978)

בימה: סט פקינפה Sam Peckinpah

שחקנים: כריס בריטופרטן, אל מקרו, ארנסט בוגנין, ברט יאנג. מעבור מודרני שగבוריו ורוכבים על משאיות ענק. שריףמושחת מגיש את כוחות המשטרה החשמר וללאמי כדי ללחוץ נבגים אך אלו מתחספס בשירות ענק מכל קשות הארכז מшибים מלחמה ענרת. וו' סט רושני, תוטס והפפה, בעל קצב מחרר והומר גולדית הטפסים ברוט הדא בלוי נשכח. (111 דקות).

MONTY PYTHON AND THE HOLY GRAIL 23/7 19.30 מוטוי פיטון והגביע הקדוש (בריטניה, 1974)

בימה: טרי גיליאם, טרי ניונס.

Terry Jones, Terry Gilliam
שחקנים: ג'ודם צ'פמן, ג'ון קלין, טרי גיליאם, טרי ניונס. סאטירה על ההיסטוריה ועל עשיית רודיטים נסח אפאט הסטורי. העלילה מתהוושת בשנת 1932 כשהמלך ארثور מגיש לשבען את אביו אנגליה להצטרוף לשולחן העגול שלו במצודת קמלוט. העלילה מסתובבת בעת שכל החבורה ויצאת לחפש את גובע הרודס. (90 דקות).

JUDGE ROY BEAN 21.30 השופט רוי בין (ארה"ב, 1973)

בימה: ג'ין יויטון John Huston

שחקנים: פול נוימן, זקלין ביסט, אנטוני פרקיןס, אדה גארדרן, סטפני קאץ. אגדה מקסימה אחות אחת הדמויות המפוארות במזרח התיכון. בצד שלט השופט רוי בין חוק וסדר בעיריה מופרעת ונדרת בנקסט וכייד כיבד את שמה של חומרת המהלהתليل לנגרה. אחד דוטטים החשובים של ג'ין יויטון ואחד דוטטים החשובים של הוליביד בשנות ה-70. (124 דקות).

BIG WEDNESDAY 24/7 19.00 יום רביעי הגדל (ארה"ב, 1978)

בימה: ג'ין מלואס John Millius

שחקנים: ג'אן מייקל גנסן, ליליאם קראט, לי פורסל. עלילת הסרט מותחה ב-1961 ומסתיימת ב-1974. וגבורה הם שלושה חברים בעלי יעד משותף: דת ופולחן מתמיד. הם מהווים את מלבי החוף שליטים בו שלטן לא מעצים. הסרט מותיזל בהזומות ביפויה ומתרחאת תலיך ההתהבותות ההתקדורת והאבדון שלהם. מילואס אינו הופך את נציגיו לגבורים של דור שלם אלא מתרכז רק בהם עצם. (119 דקות).

O LUCKY MAN 21.30 בר מוז (בריטניה, 1974)

בימה: לינדיי גנדראון Lindsay Anderson

שחקנים: מלקלום מקראול, אל פריס, לר' ריצ'רדסון, דרל רברטס, אהרור לואן. סאטירה שנונה העוקבת אחר גיגלוו ה Robbins של צער מסוכן מכירות ווד לבוב קלענו. העערם משלים נטהף עם המאהערות המתחרחות סביבו המטלטלים אותו מאניגרא רמא לביה עמייקת. הסרט שוחר בשיר המלהין אלן פריס. (174 דקות).

PICASSOS AVENTYR 21.30 1001 השקרים על פיקאטו (שוודיה, 1978)

בימה: טאגה דניאלסון Tage Danielsson

שחקנים: גסעה אקמן, פר אוסקרטן, מרגרטה קרוק, בריגיטה אנדרסון. קומדייה שבידת מביהקה על ספר הצלחה האמנוטה הגדול ביותר במהלך הדין. הסרט שם לעז ולכלס את האחוז הפעלים של פלקסו המלינר ואת הפה של אמריקה מאמרתו והקונוניטית המתארים חי אוניות גודלים הם הרומנים והסרים של פיקסו והוא 95% שקר. כמו שאמר פיקסו "האמנות היא שקר החושף את המציאות".

ABBOTT AND COSTELLO IN THE FOREIGN LEGION 17/7 19.00 אבוט וקוסטלו בלגיון הוריים (ארה"ב, 1950)

בימה: צ'ארלס לאמנט Charles Lamont

שחקנים: באדי אבוט לו קוסטלו, פטרישיה מדינה. קומדייה מטופפת אדות מעיליהם של שני הדיליכם במסגרת הוניסותם לגין הוים.

REMEMBER MY NAME 21.30 כדור אתשמי (ארה"ב, 1978)

בימה: אלן רודולף Alan Rudolph

שחקנים: ג'ראלדין צ'אפלין, אנתוני פרקיןס. אשה המשחזרת מתוקף מסר ארכה, חזרה להטריד את בעלה לשעבר, מבלי להסביר את סיבות התנהוגותה. (94 דקות).

BONGO MAN 19/7 19.00 בונגומן (גמאליה, 1981)

בימה: סטפן פאל Stefan Paul

שחקנים: ג'ימי קליף. סרט רגאי בהשחתות ג'ימי קליף שנעשה כסרט מחאה על 600 הרוגים שהיו בגמאליה בסתיו 1980 בתגובה לאלימות הבתרות. הפלטופה של קליף היא שהפלטיקה מסככת בין אבשים ואילו המוסיקה מקרבת אורטם.

BRUTTI SPORCHI CATTIVI 21.30 משפחת המלוכללים (אטליה, 1975)

בימה: אטורה סקללה Ettore Scola

שחקנים: נינו מנפרדי, מורה בוסקו, פרנסיסקו איבראלי. סרט משפחתי ייטלקי מוהמת גורר על כל דודוינו והסתעפויותיו בחורבה מוהמת בעיר פחונים בקצרה רומה. נינו מנפרדי הוא אב השבט, ברתון פטראכלי, שתרין לילם, קנאית שטוף זמה — רמות החולשת על כל הכךערר סיבכה. חי' התת פטלטיכון העירתי שאיפלו.

GRAND HOTEL 20/7 19.00 גראנד הוטל (ארה"ב, 1932)

בימה: אודומונ גולדינג Edmund Goulding

שחקנים: גרטה, גרבו, ג'ין ברימור, לונל בירמור. מלודרמה אופיינית לגרבו, מתרחשת במלון ברליןאי גודל בו, כפי שאמור רפה המלון, "שות דבר לא קודה אף עס", גרבו מגלה דמותה של רקדנית בלב מודקנת

יום שני
אבוט וקסטלו והשדים (ארה"ב, 1941)

ABBOTT/COSTELLO: HOLD THAT GOST
בימאי: ארטור לובן

Arthur Lubin
שחקנים: בר אבוט, לו קסטלו, ריצ'רד קראלטן
עלילותיהם מסמורות השער של אבוט וקסטלו בבית
דוח ורותות רפאים. (86 דקות).

21.00 הסנדק (ארה"ב, 1972)

THE GODFATHER

בימאי: פרנסיס פורד קופלה

Francis Ford Coppola

שחקנים: מרטין ברגה, אל פיאצינו, ג'ים קאן, רוברט
זרבל
סיפור עצמאיה של מאפה ניו יורק. קשיי דם יידות
בגידות ומעשי ביתו יומיומיים. עיבוד מעליה לרומן של
פחו, ששלת דיווחסן של משפטה המאפייה מרגע
בעודה משכונת. קופלה מוכיח את עצמו כמקצען
מלוחש הנשאר נאמן לתסיט. (200 דקות).

יום שלישי

RATATAPLAN

בימאי: מאוריציו ניקוטרי

Maurizio Nichetti
שחקנים: מאוריציו ניקוטרי, רולאן טופור, לינדה בגין,
אנג'לה פרגוצ'ארו.
סרט מבריך – נסוח סטרוי באסטרו קיטון, צ'פלין וזאק
טאטי. הבמאי עצמו משחק בתפקיד הראשי ומוכר לנו
את גורי הקלטנש בIMPLEMENT ובפני האבן שלו. מלבד
צענות קומית קלאסית יש בסרט גם "גאומטריה המערבים"
את אנה מאנייני, היגואריאלום, נס במלין, רובייטם,
והדי אלן ועוד. (90 דקות).

21.30 מילכוד 22 (ארה"ב, 1970)

CATCH "22

בימאי: מיק ניקולס

שחקנים: אלן ארקין, ג'ין וויט, ריצ'רד בגין, אורה
ולס, מרטין בלום, ארטור גרפרינקל, אנתוני פרקינס,

פאולה פרטיטיס.

గירסתם של הבמאי מיק ניקולס והתרטטאי באק הנר
לרמן האגסי ללחמי המפרוסט של נזוץ הול המסר
על החיים בבטיס חול האחים האמריקאי באלי לא איטליה
בשלוחה ללחמת העלים השנאה. מבט מטורף על
המלחמות. הגיבור הנורמל מכונה מטורף וכל הנורמליים
הם מטורפים אמיתיים. (222 דקות).

יום רביעי
אוכפים לוחמים (ארה"ב, 1974)

BLAZING SADDLES

בימאי: מל ברוקס

שחקנים: מל ברוקס, ג'ין וילדר, מילן אקוזן, קליבן ליטל,
דום דה לואיס.

סרטו של לואיס קומדיה פרעה חסורת רון
אדווין מה שאמנת קדה במערב הפרוע. בוגרי הסרט הם
שרף כשי ואקרוזן אלכוהוליסט. לקרה סופו מגע
הסרט לידי ארכיה מוחלטת ומסתובט במודף מטורף על
פni במת הדילומים של אלפונס ווורן. (93 דקות).

21.00 הסנדק חלק ב') (ארה"ב, 1974)

THE GODFATHER NO. 2

בימאי: פרנסיס פורד קופלה

שחקנים: אל פיאצינו, לי שטרסברג, רוברט דובל, רוברט

דה נירו, ג'ין קאליה דיין קיטון.
בקבות הצלחתו המסתורית של הסנדק החל א' נוצר
החלק השני הפרוש את התבססות הפצע המאויר
בחים הכלכליים והפוליטיים אורה"ב. כהה באוטר
בריטון 1974. קופלה הורג שתי תקופות של מאפייה
ווצר עט סט סגנוני של דון קורלאונה בסיציליה. ובתחילת
המאה באורה"ב. מות הגאים הראויים שלו בוגני
האימפריה את קוורויז של בן מילק – הדוש. (180 דקות).

30/7 מוציא'ש בסאות לוחמים (ארה"ב, 1970)
19.30 THE TWELVE CHAIRS

בימאי: מל ברוקס

Mel Brooks
שחקנים: רון מודי, פרנק לאנגליה, מל ברוקס, דום דה
לאיס.
מדף מטורף אחר תריסר בסאות מופרים שבאזור מומ
מוסתר מטען תשעים. על פ' הומורסקה מוקצת של
הrosis אליה ווילף ווינגי פטבו. הרטט צלט
ביוגסלביה עלילתו מתרחש בבריח'ם. (94 דקות).

21.30 דונה פלור נשואה לשניים (ברזיל, 1976)
DONA FLOR AND HER TWO HUSBANDS

בימאי: ברונו בארטו

Bruno Barreto
שחקנים: סטניה בראגה, חווה וילך, שאניה מנוגנעה,
תורה מגילהה הופריה מולאלמנת מבעלה המומר
השיכור הפהון והנאף. היא נשאת לרוק מכביד
שתשוקתו אינה עזה כל' בעלה דוקודם. גם אחד
מושיפה רוחו של בעלה הרואישן ומשיבה לאלה מהנה
הצעירה את להלבה בחו'ה המין שעידה קדם לבן. הרוח
נראית רק לאלמנה ולקהל הצופים הסרט. (90 דקות).

31/7 يوم ראשון הירונימוס מרקין (בריטניה, 1969)

HIERONYMUS MERKIN

בימאי: אנתוני נויל

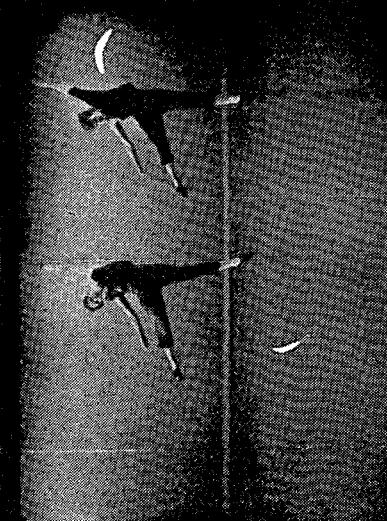
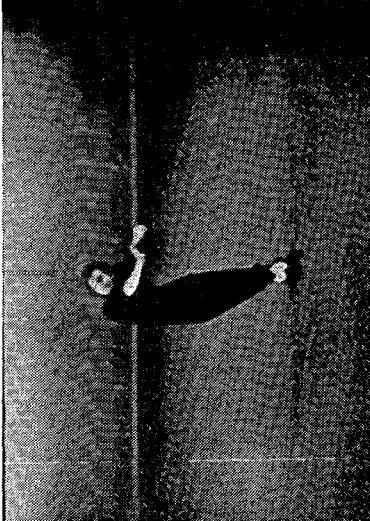
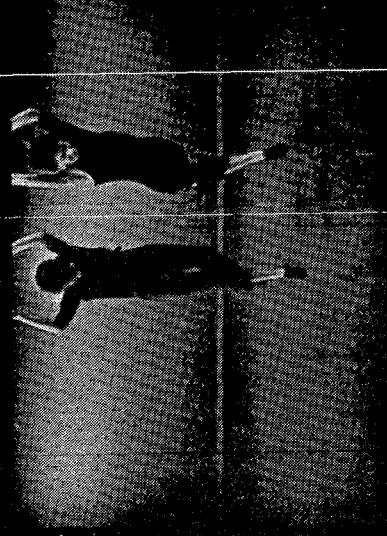
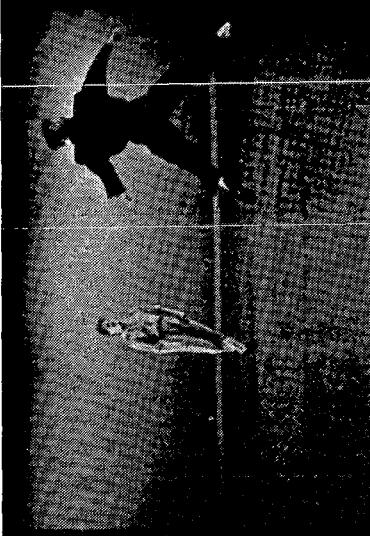
Anthony Newley
שחקנים: אנתוני נויל, ג'יאן קלינגס, ג'ורג' ג'סל, מילטון
בל, קני סטוקי.
שםו דמלא של הסרט הוא יוזבל הירonymos מרקין
לשכהו אי' פעם את מורי האמאפ ולזכות בראשו
האמתי'י' סרט מבריך משעשע ומטרוף אורת'ו טיפוס
לצמורות של כל' דוחוד לנוגה. הירונימוס מרקין –
שחקן, זמר, בדרן, צייר, סופר, ואיל' המונחים, בן 40 עשה
את החשך והונשך שלו ומקרין לנו אימ'ו שוחה בוגנוויל, על
מסך קען את עברו בשואה מלהה מלהה דברי הסבר. סרט
מטורף בעל חזות הומור מירוח במיון. (106 דקות).

21.30 אשא פילגש

MOGLIAMANTE

בימאי: מרקו ויקרי

dir.: Marco Vicario
שחקנים: לאורה אנטונלי, מרצ'לו מאסטרויאני, ליאנדר
מאן, אנני בל.
סוחר ניות אמיד מעירף מסעודה עסיקים ונשים אותן הוא
פוגש מ邂 מסעודה על פ' אשון החלה במחלה
פסכוסומית כל'שה. הוא מסתובך בפעולות מהפכניות
ואלץ ללחות בדירה, מול' ביתה שלו. ברגע שנחנע
לאשות שהוא נעלם דיא מבירה מהברת מה דיא
עיסוקיו של בעלה, ממשיכה בפעולות הפליטית
ומועצת לעצמה מארב. עלה המסתור אל' לא' עזות
ביה מהנה אהובים עם עיר ווודה את כל רגשות התסכל
שהיו מנת הלקה של אשוט קודם לבן.

תש Kirby ביבליות

סרטים מאין סרטים מאין סרטים מאין סרטים מאין

הסרט. בתחילת השנה זהה "עם בסימטאות" בשלושה פרסי סופר חשובים (הסרט הטוב ביותר, השחקן המצעני, השחקנית המצענית). כאן המקום להעיר כי שמו המקורי של הסרט הוא "השעינקר", המבונן המילולי של השם המקורי הוא "שוווי משקל" או "מאזנים".

ההכנות לסרט היו יסודות חשובות במיוחד: סופרים בילה שנה ביזהה מישטרתית נבסת החיה. המתווארת בסרט, הוא גם ייסס מפקח מישטרת כדי שישיעו לו בכתיבת דיאלוגים. הגישה הזאת מעדיה את ערבו של אקדמי של סופרים. הוא למד אדרטוףולוגיה בקוליפורניה, מודנת הלודז' והגע ליצירתו באמצעות שנות ההיישום כדי להמשיך את לימוחו בהרכתו של קלד לד-

כונתו המוגהרת של סופרים היתה לתעד את דיקון של החטור העצפרי החדש (ענוי, משלו, בעל ה兜ור ומרשל לבתו). לאחר זה אירוני מאוד שدواוק אדרטוףולוגיהם של הרטשעטם מן הדמיות המשמשות, על פי שטיינו שנות ברט גנשי העולם התהתקן מסוגלים להזיח שוטרים — ביטוי מוחלך לרקע המדע של סופרים. נשאלת השאלה שמא כדי לתרוב תרטש מוטב להסתמך על מלחת התהום מקורה מדע. אירונית נוספת: והרטש מותחן להזיח תמנהן מלזיות. אבל אודו התהנות הבלתיים של טמקון בטישוש התהוםם בין המזיאיות לבין ההשתקפות שללה. שוטרים ופושעים גם יזרם החובקן קלעג. בתנוחת המשמשות רטש פוטוסטים של רטש שוטרים: רטש של קליננט איסטווד רטש רטש בראוד שטיפר ווונס היל, ועוד הוא אודד מושבע של טיבם מקוון. כאשר השוטרים עליהם על עקבותיו הוא עמד עם ניקול בתרור לסייעו האחזרן של הוכוב ("חיצי"). במוחלך קרייה נרמה לרוע שוראו פולפל את מאסיניה ואו האו וווץ בעזוק ומטהר שטיר לשוטרים שם של אדם שנרצח ברט' בלט'. המנגנון נגמר: כדי להזכיר על המזיאיות — מספיק לאוות טוטם.

■ אייל נגה

מלכודת המאמבה (אנגליה, 1982)

VENOM

dir.: Pier Haggard .

הביבאום: פיאר האגארד

מפיקים: מארטין ברגן; תסריט: רוברט קארנטן לפי ספר של אלן שלפליד; צילום: גלבט טלוו; עורך: מיקל בראטסל; תפאורה: טוני קריטס; מוסיקה: מילק' קאמן; שחקנים: טרלינג דיזון, קלואט קנסקי, שרה מיילס, אלברט ריד, קונגלה שאטר, ניקול וליאמנון, סון ג'רג'ס; הפצה: שבעה בכובים; אורוך: 93 דקות

נושם מאמבה, האסטי והמוסוכן בנוחים, מגע בטעות אל לדר חובייה חי בלבונן. המשילוח מגע לבית בדיק בו ישבו בשורה נבלים ומוליטים לחטוף את הילן, הנמצאת בבית בחשוגות טבו: שעיה שהאם השטרפה לעבילה, השווה מהוז לאנגליה. הילן משחרר את החותות שקייל, ובינוותם מאיות הנחש המתחל בפעילותו הקהונית. עד מחרה מזciאים את עצם שלושת הנבלים במלכחת פפה, מחוץ לבית ארכטת להם המשטה, והשאלה היא באיזו דרך דלק אקורדים הגשש הארסי, והשאלה היא באיזו דרך ייחסו קדם.

סרט הפתחות ולגאות. תמהה, וכליי מתקבל על הדעת. צירק באמת רדיון חלני כדי להמצע מען ואט. קלואט קנסקי, ניראה בוגר, מטורף, ואילו שמי שוחפו לדבר עיריה ברט, סון ג'רג'י הונפה נשמהה תוך עוינותות מיניות. ואליריך ריד שנחנש חזרה לתהנתנו, אין מאליפים יותר ממנו. מה עשה צוות שחקנים מוכבר, על הגיר, לפחות, בהפקה שכואת — קשה להבן, אבל גם אין ערך לטערו עד למצתה הסביר. הסרט אינו שווה את המאמן.

■ שאול שירין.

בחורתה של סופי (ארדה"ב, 1982)
SOPHIE'S CHOICE

הביבאום: אלן ג'י פאקולה

מפיקים: אלן ג'י פאקולה קוקה באראש, תסריט: אלן ג'י פאקולה לפי ספר של הלאמ טירוף; צילום: נסטור אלמנדרוס; עורך: איזון לוטמן; מוסיקה מקורית: מאירין האמלש; שחקנים: מריל טרוף, קוון קלין, פיטר מקנקל, גרטה טרור, מארה האלמר, נישו מוטטל, קולד ש-המיטר ג'ייז טאמוני; הפצה: סינמה ארינוביישן, אורך: 120 דקות.

ברקלין, 1947. טופר צעיר מן הדרום, בשם סטיגנו, (פייטר מקנקל), שוכר חדר באחת האכסניות במקומות שם הוא מכיר זוג שכבים, סופי (מריל טרוף), ווון (קוון קלין). והוא פלייה פלאינה קאטלית שעבירה את מחותה הדריכת, הוא אינטלקטואל יהודי המשקם, לכואה את ספי, אבל ווקע בעצמו לעזרה לטיפול, ממש שזו מראה מושחת. סטיגנו מתארב בסופי, המאהבת בנהן, ומuracyת הדיחסים בין שלושת אלה, שהעבר מועל עלייה צל כבר, היה עירוק על הספר.

לראשונה נעל אלן ג'י פאקולה על עצמו, מעבר להפקה והפקה ובימי, כתיבה עצמאית לגמר של סרט, בעיבוד קלילנות של הרובניר שוכבב על ידי ויליאם סטירין. אלאם הוא נשאר צמוד מדי למקור הספרות, כשהחל מן הספר את המין שבו, אבל שמר על דיאלוגים ארוכים ועל מבנים טטניים. הtoutva היה טרט מותחן יותר על המידה הדורש בין הצעופה לבין רבדה, וגינה בסופו של דבר, גראף יותר מכפי שהוא סבלנות רבדה, גינה בסופו של לגש, בעיקר הדרות למתוחקים באמת. עם זאת, מצלחת אפקולה לגלש, ובוורש מרטל טרוף, בטוב של שלושת הדיבורים הריאשים, והאשימים, והאשימים, שבחיפה. קוון קלין מנור מנצח על אלביה העצער, מנקיל רומה מעת לMONTHOR מילימים ערבים, הצללים של אלמנגורות עמלים וחן המעוזב האמנוני של גורודין גינקס. בסך הכל, זה סרט טוב, מלאכה נמנגה של פאקולה, שאינה מוגעה לרומה של הטעים ברטויו (כמו כל אציגו הנשייא), חסר את הייעזה הרחבה יותר של הספר.

■ שאול שירין ■

עם בסימטאות (ערפת, 1982)

LA BALANCE

הביבאום: בוב סווים

הפקה: ז'ורז' דנסיר, אלכסנדר מנשקין
סופים: ייאלגולס: בוב סווים, מ. פבייני צילום: ברנד צ'רנמן;
עריכה: פרנסואה ואוואה; מוסיקה: ראלאן בוקא; שחקנים: נעלן' באיי (נקול), פליב' לאטיר (דרא), וישראל ביר (אלטוני), כריסטוף מולאודי (טינטון), מוריס רונן (מאסינה) הפצה: פורום פילם אורך: 102 דקות.

בל hollow, רובע עוני בפאריס. מחייע את השטעה לפיה המשטרת אחראית להשלל. אונשו של מאסינה מישטרני נרעץ. מאסינה שליח את הרצחאים, מיפוי את השטעה לפיה המשטרת ובגיביה. הרצח נערך להרעת את המלשייניס. אנשי הדרודה המוירות מתחפשים מטור מידע חדש. גם הם אינם בחלים באמצעים. הם להוציאים על טرسו בשט ודר על ניקול, הזונה שבה הוא מאהב.

סיטו הרראשן של סופים, ז'אללה של סן ז'רמיין (1977), נשל בקופה. בסיטו השני הוכתרו מאמעז' בהאצלה: חצי מיליון צופים בפאריס ובסיבתה בלבד בחחש הרראשן להקנתה

סרטוי Mai סרטוי Mai סרטוי Mai סרטוי Mai

אוורטשו עסקה בוליליה כפייתית אפילו בעת תניר האחים למשמות היללה, ביל'יוובסקי, מצלחה לשנות את שירות חייו לאטרופריה של צ'אק, ביל שופו הרעיון מציע להפרק את חור רעך המהוות מרכזו פעלה על ברחות ונותן שרストון נרצח על רעך בלבנה ערגרות, בלינדרה, רודחה בעלת לב ובו, שהיא במקורה גם שכבנה. צ'אק המאהוד רוכש ביחסו עצמי, אלא שכבה נכסים להרוויח ונורם התזוזים המאיימים על העסק המעלית

ב"עברות לילא" התרכוו שרדים שונים מסדרת הטליזיות המעליה "מים מאושרים": הנרי יונקלר הלא הוא פנו כוכב הסידרה מגלה כאן את התקפידי הראשי, רון הווארד אף הוא מכוכבי הסידרה, שנגלה בה את ריצ'י קאנינגהאם, נולן כאן את שארטוט הבלתי, והסידורי שיטף כאן פעהה בכתיבת השטרטוס וairoו אחד מערוכי הסידרה רוברט קרן השתתף בערבה עם ברטון זה.

“עבדות ללה” מבוסס על עיון מקابر מוקד. אלא שורו הוווארד (שהוא לו סרט הקולנוע העלטתי הארוך השני בימי�ו) תחריטוטאי לא כליזו ניגל את מלוא הפטנטיאלי העומן בסיטואציה הדקנית של נידול עיסקי ונוטות בחזרה מותים. אם הריטרקט משעשע למורחות הכל דירה זה של העומנות בין מילוי ונטול להנדי נגנלר המגולמת עצם ונסה הדריטם “זוהג המורה או פרקליט, גיגיס והכיס”. וינקלר הוא השולמייאל המרווע נסוח ייך למון ואילו קיטין הוא השולעל ערומייאל הדשופע הממעודת לרברגראונד מאצליה להנער בסתוף של דבר מההשעפות הבכיתיה של בן וווע. וינקלר גם מתגער באן מומומיטו פורחהיחס מײַמייט מאראשרים “הכיה שעואה שוקן בעל כשרון קומי לא מבוטל, ייכיל קיטין לעומת זאת דוא בהחמלת תגלות געעה. מהמרדים בבעותה שודרים לא עליה בעת האחורה עשיים לשאוב מסרטה התיוועה חרשניא לשלוח ערצת הרבלרל.

דניאל ורט

FRANCES

Dir: Graeme Clifford

פראנסק (ארה"ב 1982)

גלויטור

ומפוק: ג'תנן סאנגר; **תרסיט:** אוחק ברגון, כרטיסופר דהירור;
קזאנ: צילום; **אלסלן קוואץ' למוארה:** ויז'ע'ארד
ולברט; עירכה; **גין ריעט/תלבשות:** פאודוישיה נויסט;
ומספיק: ג'ון באדור; **שחנקטן:** ג'סידקה לאנג', אטס פפראד, קים
 צ'אנגלן, בארט ברס, אלן ריז', רודגראטך, וויאדן צ'אנני,
 ררטס-טעלר אורה; **פאגה:** 140 ג'תונ.

סיפור חייה של השחקנית היהולית פראנס אפרמן (1917-1970) מתחליל כאן עם התקירית הראושונה שפירטמנה את שמה. בגיל 16 זכתה לפטס בכיתת הספר, עברו חברו על גבוניאו: מומתו של אלודים. בהמשך העלה בהרשותה על תעלת קדרה קדריארייה בימתייה שלה, הדעווה לוחמתן בקדור בברית המועצות ושם להילודה. אומלה בעיר הסרים שמתהסתה אליה כאשר נוכבה חסרת צופי לא כל שחקנית בעלת יומרות, מעדיה מעליה בכל זאת להתקرم, כאשר מריבות וטכסיום הנגדים מעוררת מערכת החושים שלה דיא עחתת את הקטלגען בקשרי ההנפשה של קדריארייה שלה, וכך מגלמים את התהלהלה המכוזאי קליפורדי אודטס. שנים אלה מגלמים את התהלהלה הקטלגנית כד. לדוחוף קדרה את הפקה הבימיתית של נער מהזחוח והבחב, מהזה שאנן כורף לדולדט. עם תוך ההציג, הם מזיזים אוטות, הד אנדאלצת לשוב לדולדט, עוזרת משבש פישיס קשים, מתחילה לשחות לשכבה, מותקעות, נאסרות ומארשפות במboseס לחלי נפש. כל ואות שעשה שמצאנץ אחר מלולו אוthon רמות

אשה מושחתת (אנגליה 1982)

WICKED LADY

dir.: Michael Winner

הביבליות: מיכאל ריגר

מפעיקים: מנהם גלובוט וירום גולן.
תעשיית התרטוט: שללי אלטס, מייקל הנר, לפִי סייפור של מגelan קינג הול;
צ'ילו: נק' דריידק; **טרוכה:** אונטלון קרסט; **תפואורה:** ג'ק בולומפלד, מוקה; **תוניג בנקס;** **שחנקים:** פִי דאנגוואי, אלן בראוניסט, ג'ון גולדמן, דההולם אליט, פרנולה סקליס, אלירוב טוביאס, גלינוס באברג; **הפצה:** סוט' נן.
עלמה ברביבה מגיעת כארוחת לטקס כלולותיה של חרבתה הדתוביה יtierת לודז' סקלטן. הא יפהஆead שעתה עמיינט לודז' לערבר הלודז' ולעדער מעמד מוכב אונטה זאחויזן תורא כל חיין. לדוד סקלטן נשבער החביבה הטובה נבעת. ר' הופכת ברבבה להיזת לששבניין, לאחר החתינה פורשת ליליאן החדרשה לחדרה בלונדינ-הפטה. בעלה מסרכ' לעבור לגור בלבוניך ודיא שמענטה. והוא מבלה במישקן קלפיט שבזא איננה מצטערת ומפסידה ענק מלחלמים ייר, נכס משפחתי. הרענן להחוורת הענק עללה בכםחה ואו פותחת דילידי במשעי שוד ונזדים המאיפילט אפלון על אלה של התקפטן זונ' גיקטן, הרובין הודי המכוקום. אלא בכונסנויד קקפטן היא אינה בחולת' בהרג' ורך מוחשילים כל הדריכת העוזריהם בדרכה, בעצם כמעט כלם. האחבה, והקשות מהליך.

בכהבקה סמיישראליות, של העמד וולג'יגלובוט חור אל הטעם והסיטור והוותיק הזה, על פי סיפורה של מגדרין קינג'היל, שראה בברבר אוור משלכם ב-1945 עם מוגרט לוחו וויזט מיסון. ונור חטאו (אילן) בلال והומליקים (ליאש) בכמה מהמשתתפים. ונור חטאו יוצר לסדרת "אסקימו לילמן" מאשר לסרט המכבד את עצמו. הוא��ען את העלילה בכמה מעמיד סבס מודרניים המכבדים גם על קהן האופס בברוראי בסיפורו. ונור הוא איש הנענוד-הפעולה אבל הספר

גידי אורשר

עבודת לילה (ארה"ב, 1982)

NIGHT SHIFT

Dinesh Panigrahi

המקפה: בראן גרייר. **תסritis:** לואל וגאנ, באבאלו מאנדול. **צעדים:** ג'ים קרייב. **עוויכה:** רוכרט קר, דינאל פ. האנגלי, מיליק הול; **מוסיקה:** ברט אבראר; **שחקנים:** הנרי ונקלר מילקל קריטן, של לנגן, גינה הקט, פט קוורי, בווי דיצ'יוו, גיטה ספינול, צ'יז' קאטר. **הפקה:** סרטי

צ'אק לומלי השילישי הוא בחור מוכשר אך ביחסן, שפרש מעסיקי הבורסה לעבדה שקטה בחדר הומטמים הדירוגיים. צ'אק רודאו באיש מלטייפוס. הבודם מעביר אותו למשמרות הלילה,

סרטים מאין סרטים מאין סרטים מאין

שוחרץ הבימאי, הוא איש טלוויזיה ותיק מאד שמאחוריו פרקים ובסרטים של סדרות מהונגריות ברורה — מ־"איירטוויד" עד "קלומבו". חיות שלו להומר, המבוסס על ספרו של מכאל בר וזר הוא ישר, בלי להוטף דבר על המתוח המפתחת מהעלילה ובלי להניח וחדר נספּה. "אניגמה" זו אָרט קומפקטי, מרכז, מכון פאודן, מקצעי אך חסר ייחוד כל שהוא, כמו מרגניות רכים בטלוויזיה. סרט דושב בסיטי עשויש הקלינע, משוחה שמננו יכול לעמוה גם קלונע שיש לו מה להציג. במקורה של "אניגמה", מדרית העלילה בלבד. זה לא מבוגר, אבל לא תמיד מספק.

■ גדי אורשר

DODESKADEN

Sir. Akira Kurosawa

דידנסקאדן (יפאן, 1970)
היבמאו: אקירה קורוסאו

הטקה: יונקי נו קאי וחברת טוהו; תעריט: האשיםו שינו, אגונו הדיאו, אקירה קורוסאו, לפי הספר "רו לא עוגו" של שיגו אטמאטו; צילום: טאקאו סאינו; מוסיקה: טון סונאי (אחים) ואנובאורה באן (תימה), קווקו טאנג (ASHU), דישאי אינואה (סנדרה), קניתה טאנקה (קאוואזוגי), הירושי אקטאנואה (די); הפעча: סרטן שודול;

זה סיפורה של עיריה קטנה, בינות להדר המובללה, ליד העיר הנדרלה. הגיבורים הם אגש העיירה: צער מופר המפעיל בימיונו את קרן החשמלית, בך רעם מרעמתן וכל זאת לשניה ונרגה באלאור של העיירה שהשא מושעת את המילה הרטה המשמעותית "דידנסקאדן"; יימו המתפללת לחלהמןו, שלא בתואו; פקיד קען ואיפילפטי החוי עם אשתו הגדלה, הרהה בו ושבניו; שני פעלים פשושים רובם בילדוף המחליפים בינו לביןם את קען החשמלית; שעודה מברשת שמן המפנס את אשתו ואת תלמידים הרבים שהבאיה למכביה העיירה,ليلים החותבים שהוא אביהם; עיריה העוברת בפרק אצל דודיה, החוי על הדרפים המלאכתיים שליא רעה ואנשאותה, בלילה שהיה אנגלי מיisha ואתי; בקען ובנו החיים המכוניות ותורת, תפארות, פרגנסואה קומפה. שחיקנים: מאוטין שי, ברוג'יס טוס, סאמ' נל, דרק יאקוב, פרנק פינלי, מיקל לונסדייל; הפעча: שבעה כוכבים.

זה סרט העבער הראשן של הגאנק היפני, שדורותיו לו, אולי מצלב, בין האמאים היפנים, יש בעלים מחרות לקלונע היפני. וכך גם קוסטואורה החדרית את הצבע לטרט אחד בכל ברטון, כך גם איפלון שעשה לרואנה שירוש מגנוני המרכיבים ולא כדבר מוכן מאלו. אם יש עצם, הוא אמור, ייאו אוו אוו — והוא עט את סלבינה בפרק אכפרטוניטיטי עם עוצפה חייב לשיטת את ליבו וכמו ההגבע, קר גס התפאורה, אכפרטוניטיט, חזקה יותר מהחמים וודגשא, את עולותם ואת עליותם, את דלותם, ובתוך התפאורה הזאת מציג קורוסואו אונשים חזים ועלים, אונשים נאבקים בטלות אשרו, אונשים מותאים אונמים, נאשים ממלאים כל קר, עד שלמרות הנזון החיצוני אותו מתלהם בבד אורה לאו-ופרמיות שלם של תעירה המוגנת. וזה אופטימיות של אמונה בסיטות ותקווה בעולם טוב יותר, הומאניות שופעת, של אמונה את מושמה האומינית של מלא יותר וצדק יותר.

■ גדי אורשר

האם השافتנית, שרצה לראות את בטה הופכת לבכנת גורה, מושט שדי אעכזה לא וכחה לבך, ומצד שני דמותו של עיתונאי אחרה, שמאהוב בה אבל ידו קצהה מלחשיע. בסופו של דבר עוברת פראנטס ניתוח המשתק חלק מהומה, הקלייריה הקלונית של נקעטע סופית, והיא מסימת חייה בכל מניutherford זטורות במשה בתנוחת טלוזיה בעיר שדה.

גם קליפורד, עורך סרטים אוטוטרי מעלה, (הוא עבר עם סס פקינפה ב"שייריה") הכנין ממשך תקופה ארוכה את הסרט הזה, הראשן שבר הוא משתמש בכיבאי. וזה סרט קשה וממען, על פרשה כדי להמס את העזה, תשליית הקולני מוגנת באנ' אמרים כדי וראנטס דיא קרבן התומים שלה. אלא שהיא הדמות היחידה הזוכה לתשותמת לב מן התוטיט, כל האחרים, בין אם מדבר באזורה, בבייה, בידידה העתוגה, במוחזאי, אודוטס או במנג'ים דיאולטיבים המתאכזרים אליו, כלם מוגנים באזורה חדר מימדי: או מילאך (בקראקה של העתוגה) או נבלים (נקבל המקרים האחרים). העתוגה מופיע וועלם וחיה של פראנטס באזורה תומה למד', והשחן שמלגמים אותו, סס שפרארד (שהוא בעכם חמוץ מפומסם), חזר במעט על פוקידיו החמוץ שראה צורתה "שורי פיז לאלמוני". גם הנסין להסביר את מילאך בעלה אמרה, הוא מושג עט, אין הסרט מרובה מן העזה אף לרגע, ואינו משבנע. עם זאת, אין הסרט מרתקת — אליו מושם שקיילוורד העוזר לשער יוד ומלען התארכות גסקה, לאנג'ן, ולפחות שני מורייכים פועלם דעתם וביצק, לפוטס האסקר על הוועחה זו, והצלם לאלט' מועמדת, וביצק, לפוטס האסקר על הוועחה זו, והצלם לאלט' קובאץ' ("ירטטי חיים") שמודים שוב את אכיותם העצלים המיהירות שמאפיינות את עבדותו.

■ שאל שירין

ENIGMA

Dir.: Jeannot Szwarc

אניגמה (אנגליה, 1982)

היבמאו: זאנוט שוארץ

מניקיט: פיטר שאן בן ארבייד; חסרי: ניק בירלי, לפי ספרו של מילאך בדורו; צילום: זאילוואי פיקומפה; עורך: פיטר ברוג'יס טוס; סאונד: סאמ' נל, דרק יאקוב, פרנק פינלי, מיקל לונסדייל; הפעча: שבעה כוכבים.

אלבס הולבאק הוא עיתונאי ושדר רדיו הפתול נגד הערים גמיהו-גרמיהו-וילס, עט שעבר למערב כיימונגד'. הולבאק נקרא לוחזר לבוןן המירוחית ע"י אונשי סונגונות ובין האמריקאית כד להשוו את הגאנק הסודי של קאנ' ב' בבעזרתו את אוניך החזואהו להו הרגז שמיישה מתנגדים לקומוניים הפוורם בעטלם, אחד מהם גם יישוואן. האמריקאים אונם ווועים מותי עונדים להסס את המתנגדים, אלטס ווועים את מי. תפקידו של הולבאק הוא מירוחה הנגוב מששב שהוא מכבץ כמנגד צוונן. מאר מאר מסתבר לו שוש מושה לוייזה גרמוני את דבר באו ומתהפתה אהרין מיריך גס ע"י ראש השורות החשאיים דימורה גרמוני גס ע"י ציד מרגלים המגע מהמקדחה הראשית במושקווה.

הולבאק מועצא מיפלט עזורה בדירתה של קארה, אהבתו לשעבר ובתו של פרופסור גרמי שנכלא בבל' דעומו החרונוגן. קארן מגלה לשלעקובים אהרין ובערות חבריה, אונשי מהחרות האנטיסיטוט-אטארת. אלילו הולבאק ליטיס את משפטו, לא לפני שקאן מתחמת רומאן יומם עם המרגל אונטה אונימהו-אטמיינית על צידן, לא לפני שהולבאק מגלה את מושמה האומינית של שרויות הבין האמריקאים שהשתמשו בו כשער לעוזול'.

סרטים מאין סרטים מאין סרטים מאין סרטים מאין

מתויה להדפס את קולה על גבי תקליטו. ויל, נשא מיכתבים עיר, ישב במקומות טוב באלם ומקלט בו חכח את שירת הומנת הנערצת. ויל אינו מושגיב בacr אבל שי אנסים במישקפים הדומים מחקרים אחר תנענותיו. אם לא ד בacr, שי רצחחים עזמיים דם ומלחים בעקבתו.

ביניקס רכש מימוננות קולותועתי בשינוי היה עחר בימי של קלד בר וקלד זוי. הביאםים משפשעים עליז בסרט הראשון שהוא מבין מעדיהם על השפנותו שלו. אלה הם גורס והיצוק. כל תמנונה בסרט עוברת עיצוב קפוני. שלשות צבעי היסוד – שחול, אודום, צהוב – הם הגוונים השולטים בסרט. ביניקס מוכרים פעם נושא כיף יכולות הדבטים רעננים גם נתנוונם השגורים בזורה. אחד הגיבורים מוחדרש, מגדים את הקביעה הזאת בגוף הסרט. הוא מימיים את תורה הון באוניות מרחת הלחם. "אם משתמשים במוכרבים הנקומיים", הוא אומר, "אפשר לחדיע למדרגה שבאה אין סיכון, אין לחם, אין חמאה – יש רק תעה שחוורת על עצמה."

אלבה, יידידתו של רוחריש, מסטרוף כי הוא חלם לעזoor את הגלמים. לרקארט סיום הסרט הדבר עולה בידו, אליו בוכות תורה מצלטפים החמונה של לי. בסצינה מקומת מגלה גם ביניקס את כהו. במלוך הצעירה הנטיגון נראים לסריגון, אנשים שניים: זיל משוחח עם יידיזו לקרארט הייצאה לעבריה, וזה ישוב ביבית קפה. עתה ייפה מהלכתה על רצף הרכבת והתחיה אשר רומה מארם. לרען נאהה באלו ביניקס התחול סוט ובר ערב לתיאורי אויריה. הוא מבויר די, והוא מושך בחוזים וכל הקטעים הננדמים מתקשרים זהה זהה.

בעשיתו סיטרו הריאשן נהנה ביניקס מיתרונות רבים. לרשותו עד תקציב גבוה; הסרט עליה 7.5 מיליון פרנק, קצת על מעלה ממיליאן ו долר. הפקה את הסרט סרי' סלברמן ואשותו. המפיקים של סרטו בוגרין בז'אנר השUNS הראינוט. הסרט וכלה בארכעה פרסי סואר (בתקס לשנת 1982: הסרט הטוב ביותר, וכן פרסים על צלום, מוסיקה, פסקול, גם בקופה נחל הסרט העולחה ניכרת. ככל הדעת זיל, וזה, מלבד עמנואל), הסרט היחיד שהעניקה יריד מוקן בפאריס מלהה בתרגום אנגלי. מעניין אם ביניקס יריד נצלל את התאנהה הראשונית הזאת.

■ אייל נגגה

VIGILANTE

Dir.: William Lustig

וירג'ילנטה (ארה"ב, 1982)

הבמאי: ויליאם לוסטיג

תריטוי: רצ'רד וטר; צילום: ג'ים למו; עריכה: לורצטו מרטינלי; תפקה: רלייאם לוסטיג, אנדרו גארוון. מוסיקה: ג'י' צ'אטאנוו; שחקנים: רוברט פולטר, פרד וליאנסון, רצ'רד ברניין, רותאגנה אללה, דון בליליקיל, גזוק קארבר, דיל קלון, ג'ז ספינל, קרל לינלי, וורי טרודה, ונסטןBK. הפקה: אוור: 89 דקות.

אוֹי מאהינו החשלמלאו אינו שלם עם פועלותיהם של שלשה מהכדו לעבריה: ניק, ברוק ואםון, הלקחים על עצם לטהר את שכונת מגורייהם גג'ירוקית מפשעים בירונים לעשות שפיטים באלה שהוחק נגע מטלפל בהם. יום אחר כאשר אוֹי נערר מביתו, בנופיות בירונים פלשה לרהרתו רצחחות את בנו הקטן ופוצעת קשה את עיריה. אוֹי מקווה שהוחק, הדמיונց על ידי התובעת פלטצר, ימעצה את הדין עם רקי, אך רואשיה הכהנה שנלכדר עומד למשפט. אלא שריק נדחק על תני ואילו אוֹי המביע את מהותה של ההחלטה הרכובי מושך לכלא באשמה בינוין בית המשפט. באשר אוֹי וגא מאושרו הוא עשה די שחוק מעציך לעברה על מנת לעשות דין עם אלה שהוחק מעניק להם חփש פעולה.

"וירג'ילנטה" ממשיר בקו שהוותה על ידי "משאלת מות"

48 HOURS

Dir.: Walter Hill

48 שעות (ארה"ב, 1982)

הבמאי: ואלטר היל

מפק: לורנס גודין; תסריט: רונגר ספטיסודה, וולט היל, לאדי גרטס, סטיבן דה סחה; צילום: ריק וויט. עריכה: פרמן דיוויס; מארק ורנר, בילי ובר; תפאורה: ג'ן ואלונה; מוסיקה: ג'ים סטס הורו; שחקנים: ניק גולט, אדי מופי, אנט אוטול, פראנק מקרא, ג'ים רמו, דידי פטראק קל', טוני לאנדראם; הפקה: סינמה אנטוניבישונל.

השורט והותק ג'אק קיטס נשלח למוצא את רוצחו דידי, שנ מטרופים שאחר מדם בבחנה מבית-הסוהר. והוא נעור ברגי האמור, כתשי צער אך מונזה, שהוא מוציא מהכלא לארכבי שמוונה שעת. במשר חומן הזה אמרום השנאים למוצא הפתיעים המטוכנים ולייעזר אותו. בתחילת רודה קיטס בדאמון, ונורג במיוג'ו סוחר באסרים. אלם, אט-אט, הוא למד את יתרונו של השותף שלו והערכתו אלו בוגרת. התהילך הזה, של התהלה ההודו-תאינית, מושג שולחן רוחני ורוחני. שניות מעוניניות באותה תזאהה – חיסולם של הפשיעים, שהוו קשורים, מישיבר, באורה עבירה שבגללה ישב רג'י בכלא. איאינטס המשותף הזה הוגר הראשוני להרשותו אדי בז'יג'ו מוכן הערכה. קיטס, השטור הבהיר שארה'ב שארה'ב אדי בז'יג'ו מוכן בסוף הרטל לחתkt את רג'י כפראטניר באשר יהופר לאדים ישר יצא מהכלא, אולי – לסתורה של סרטים שכאללה.

לכואורה היה "ארבעים ושמונה שעotta" אמרו לחירות סרט שירgorתי עד לפהוק, הוא בני כלו' מקונוניות, שאבלוני' להחריך, אינו מחרש דבר ואני מעשי משחו' השב לאנטשות. והוא עד סרט אחד מירם ריבס המספר את סיפורו חיו' הקשה של הבלש המשותחי ברכבי אל' תפיסת הפשיעים. אלא שרשו' וה' השיש' של וטלר דיל הוא הברה יותר שוחם כבג' בימי' כשהוא נטל בלי' בשחה מצל' רוט הפעלה מלוא החופן ומתרמן בין המבוקים המבוקיםائلו' בחן, בהומר בקהלות' ואת מפזרים לו' שיע' גבוון. אלה מביבאים לטוט איקות של' בימי' כשהוא נטל בלי' בשחה מצל' רוט הפעלה מלוא החופן – המערבן, סוטיג'רלשים והמשותה סיטה' המלחמה' – כור' ההונתק של היל המכינג'ן' מאיציות' ווות' מראיאטשון, הדרופת בעקר לקרו'ת סופו של הסרט' למשל' בלתי אפשרי, אפיו' סימלי' (וקרב' האחרון בעצ'ינעטאנן, למשל'). ניק גולט, אדי מורי'ו, ביירברחו על רוחו'ת של' רוט' הפשע, ביל' להדרר לפארהיה לבגד, המזיהה הבונה של מתח' ווומו' שעשים את סרטו למצחיה, לבידור טוב, שווה לכל' נפש, משוח' שנחמד לכחוב עלי' הביתה.

■ גידי אורדר

DIVA

Dir.: Jean-Jacques Beineix

דיבוה (צרפת, 1980)

הבמאי: ז'אן-ז'אק בינקס

טמיקה: אירן סלברמן תסריט: ז'אן-ז'אק בינקס, ז'אןzn האם על' יי' ספר מה' ללקוטה. דיאלוגים: ז'אן-ז'אק בינקס; צילום: פיליפ רוסאלו; עריכה: ז'אן-ז'אק בינקס; מוסיקה: מוסיקה; תפאורה: לילמר קוסמא. קטעים מיצירות של שאREL גוונ (אורה מירה), אלפרד קאטאלאנ' (לה ואללי); עיצוב אמותה: הליטון מוקניוק; שחקנים: איל'לה מנינה ויגנס פרנגו'ן (ז'אן-ז'אק בוקנס), דוד ריך אנדורי' (ויל'), רשאר ברוניא' (ווחריש), הויא אן לו' (אלבה), ז'אק פאבר' (ויאן ספורטה); הפקה: סוטי' שפ'יר אורך: 115 דקות.

סינטיה הוקינס, זמרת אופרה אמריקנית, המבונה דיבוה (אללוריה) מנעה לפאריס להופעה יהודיה. השפקה של הוקינס שהומוסיקה באה געלמת, אין טעם לשמר אותה, لكن היא איננה

סרטים מאין סרתי מאי סרתי מאין

אללה. הוא מציע את השירותים הישנים והטובים, לצד שירותים חדשים, וזה מזיג בעורותם את הולקה. המוטיקה של שם היא חזות הכל, אך זה היום ונך היה לפני עשרים שנה. על הומן העובר ביליה להעיד רק קורת קענה פה ושם. כל השאר הם אבנים מתתגלגים.

■ גידי אורדר

גבר, אשה וילד (ארה"ב, 1982)

A MAN, A WOMAN AND A CHILD

Dir.: Dick Richards

הביומי: דיק ריצ'ארדס
מפיקים: אלמור וייליאמס, אליט אנטניר, טריט: איריך סייגל, דיריד ז' גודמן, לפי ספרו של איריך סייגל; צילום: ריצ'ארד קלין; עורך: דיריד ברטרן; התאורה: דיין אוזואוד מינר; מוסיקה: ניגון לדר; שחקנים: מארטין שנין, בלית דאנר, קרייג נלטון, דיריד המינגס, נטאלי נל, סבטיאן דנגן; הפקה: סרט מטלאי (בערבית חביבת קלומבויביזי).

מרצה לפתרות (מארטין שנין) בLOTS אングלט, נשיה לערכות הטספיטים של האוניברסיטה (בלית דאנר) והשנים חיים באשר יריד עם שתי בנותיו. ביום בהיר חדד דודע לו כי דודה נון עבר הדוחוק (נטאלי נל) מעצה את מוחה בנוכחות טרייגוות, בפרט, וחותמה מאהורה בן, בגיל 9, שהוא מעשה בנו בשל המרבה מן היחסים שהוא עם אחותו דשה. הוא מושך על כך ליעזר לדיא מכך ממנה שחוותה של הילד ביא לבקר אותו בחופשת הקיץ, הסט כללו מוגדר את היחסים שבין האב לבין האב ער אן, הביעות הנוצרות סביב נוכחותו בכיתה.

עד מלחמתה סוחה מדועות של ארך ("סיפור אהבה") סייגל, אלם הפעם, התגאה מפתעה לטובה. הביאו דיק ("שלום קירית") ריצ'ארדס, מנתח היטב את העלילה, מעמיד מעצבים שנכנים ומעצב מורות נאותו של ממש המופעלות כמו שערן. ריצ'ארדס, שכן בחוש מידה ובוגר רבתה, מעביר לעזפה חוויה סוחה מרוגשת, מארטין שנין שעשה עברה נאה בדורות המכוא במעב של לחץ בשל חטא נורו. בלילה דאגר (טייס שב البيות) אינה יפהה, אבל דיא שחקנית עדינה ואלונית בימיה, נטאלי נל, בהפעמתה רחרח כאם הדלק, מספקת גירסה אחרת, מושכת ומרתקת לא פוחת, של נישיה. סבטיאן דנגן לבב, ואן וה פלא שצופים רבים, בסוף הסרט, מהו דרומה מן העין.

■ שאל שירין

סינמטק – ירושן לענייני קולנוע

סינמטק תל אביב, סינמטק חיפה
מו"ל: "אייר", הוצאה לאור והפקות בע"מ
רחוב בוגרשוב 5 א', תל אביב 63808 221057, 2221081

מערכת: יוסי אורן, אלון גרבוז, עדנה פיניון,
דו' פיניון

גידי אורדר, איל נגה, צביקה אורן, שאל
שירין, דניאל ורט

סדר, עימוד: "משלט" בע"מ, מושב שילת

הדפסה: סgal,
כל הזכויות שמורות למו"ל.

לפני כשבועיים ומביא את הוריו הדרוי מרטונו של מיקל חנן לידי קיצוניות, שוב, החוק חסר אונים כלפי הפשע האלימה המשתללים בחוכבות והונגהה דיא שאם האיש רקן לא יקח את החוק לידי הרדי מכבוי יהה בכיכר רע. הפליטופניה העמורת מאחוריו, "וילנעה" תענגת החוק נעד בערים תלון על דושעים והוא מתעלן בוכחותו של האורח הפשט והזגוגן. על פי הסרט יש להצדק את הדיוווחים ל专家组 בבריטניה בוגייתה בדורותם, סטודיות, סוחרי סמים וביעז באלה. מלבד פילוסופיה זו, אני מומתקית ובעם ימינו' פאשיסטית (והשואה עם עשייה הדין לעצם בשוחטים הכתשים כמעט שמקבלים מלאה), המבעה לחוק וסדר ומבקש לעורר עירם למורות שהדר אינו מפורסם; הרה שבריטניה עשים רשות של מעין ארגון טרוריסטי שמאלני). אין בסרט נקודות הראות לצוץ. סרט מורכב מטלאי עלילה שהקשר ביןיהם מזכיר דבר כל על מנת להפנן את יכולתו קבוצת הנוקמים ומונגת בהשתמש במחלמות אקרטיה, קטע של פוד ולאמנסן להשתמש מחלת רחוב פרוטר מיד כל שבוע ודי סטרוד תותק מחלץ את רברט פרוטר מיד מהתחלים בנשא מסייםthon ווותח מברע לענין אחר. אם בכל זאת ימעשו משוחה לשוחף חוויתו של סרט זה, הר שאלוי הזהה וזיהויו של ליבלייט ביכילול של הסט לבני געums שונים באחד: שני צדי המתאר מחיים וערובות מגונת של בני קבוצות אתניות שונות של החברה האמריקנית.

■ דניאל ורט

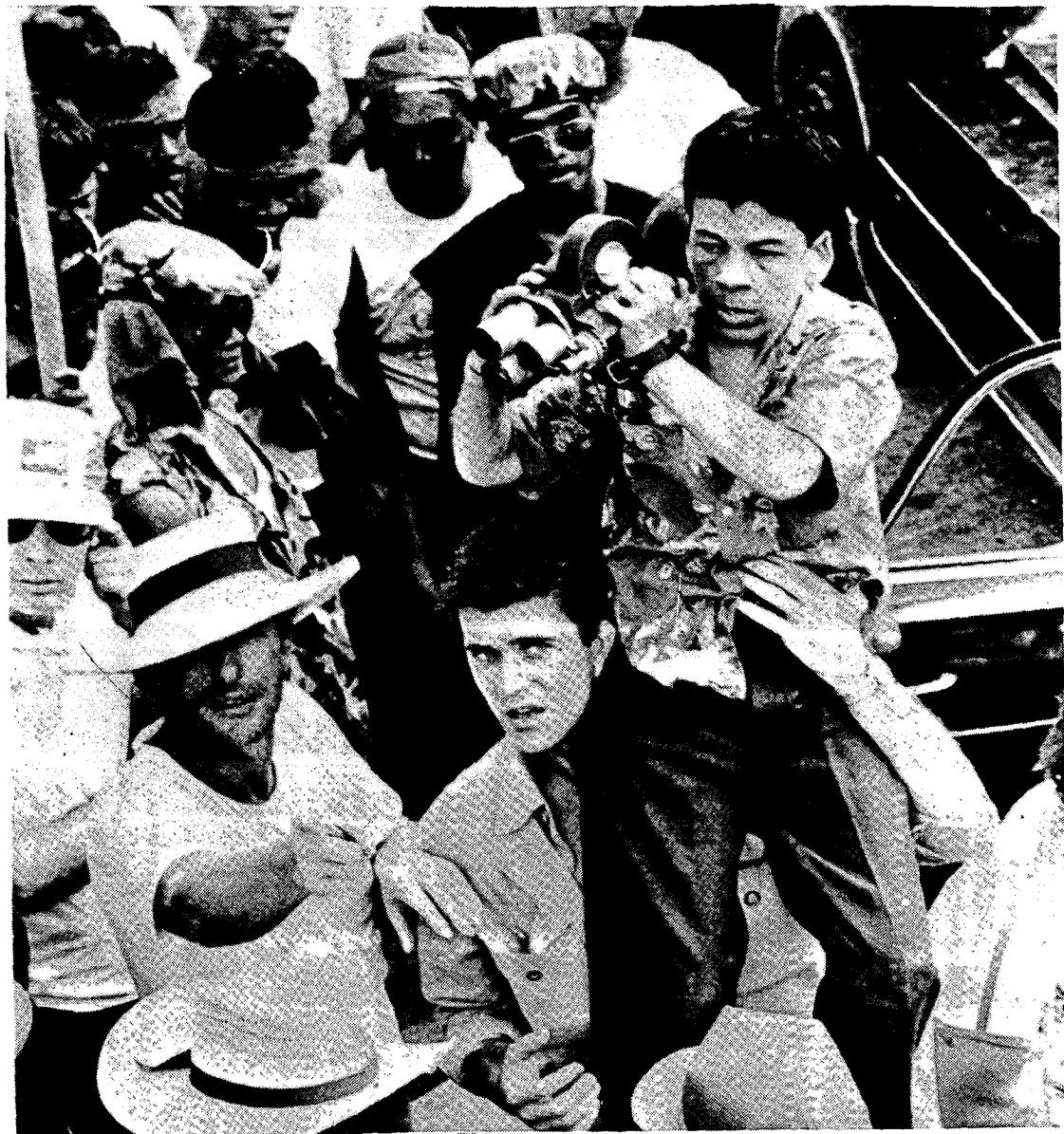
עם האבנים המתתגלגות לתוכ הלילה (ארה"ב, 1982)

LET'S SPEND THE NIGHT TOGETHER

הביומי: האל אשיבי
Dir.: Hal Ashby
מפיק: רונאלד שוואר; צילום: קאלב דשאנל, גראלד פל;
עריכה: ליה דרי, מוסיקה: האבנים המתתגלגות; הפקה: שבעה בכוכבים.

"זודטוק", הסרט שתעד את הפטיטובל העממי לרוק-נדול חן-אופנה והציג כללים ואפשרויות. המ絲ים המהולקים שלו היו התרבות בדורות הקולנוע של תחילת התערוד, המצעה לא מוקנית ששהשתפפה אח"ב ייר, החל בראומות קלינגוות כלה, פורטנו, מצלמה ולהקוט, אפשוי וריצ'י, משוחך של אנש קל, הפקה, מצלמה ולהקוט, אפשוי וריצ'י, והצלהח המשוכרת והכיווה של מפיקים שיש קה להלחות אחריה בידר קלונטי שכזה. וכך החלה כל להזחה במעט עד אז הפהויהה בככל שגב ודם בנטו להזחה בימים ודיי' שם ייר. כך היה והזכיר של מוטני קרטונה בייטל אהוריון" וכשה הוא המיקרה של האל אשיבי, אחד הבמאים האנוצים אך הטוסטוק של ארמדרקה חיים. הסרט, ובמקרה דב'ה נבאה את הדלהה חדר' כשם אחד משירי להלהקה, מציג שריטם שלושה קנטציסם משירי להלהקה הותיקת אותה. כפי בברגעם שקש להקלת השלים באמירה, במעט הופעת ארך הרבה יותר. הסרט מתרכז, במעט כלו, ובמכובן בהופעה, בשוקונספציה דיא להציג מה שיש באופן הטוב ביותר – קרוב ומרט – כפי שאיש מהצפים בקטעריטים לא יכול היה לדאות. המועלות של אשבי מתרוצצות על הכמה, עולות אחר חבי להלהקה ומיק יאר בראשם, קלוטות כל נד עפוף שלם. כל רם, כל התייחסות החודד לשני ואל הקול. וזה ההצעה והגולה של נאגר, מנהיג להלהקה, הצעה נמרצת מאה, קליגת ורומז, העז של מוסיקה, הופעה ורומז בעיטם של סקס שחשון לא ניתן בה את אורתונטי. מבולוטו של הסרט יכולות לצור וורס מסיטים. אין פגשה עם אנשי להלהקה מעבר להופעה, אין אמירותם שליהם, אין שותות. אלם הסרט אינו מחייב להציג את כל

פסטיבל קאן 1983 תאומי סיאם מכל העולם

הכימאי פיטר ויר מדריך את מל גיבסון ולינגרה האנט ב"שנה של חיים מסוכנים" (אוסטרליה)
איינה פאפאס ב"ארנודיה" של רוי גרא

שהיבנאי כבר הוכיח את כשרונו קודם לכך, אולי משום שהנושא חשוב עד כדי כך שכן להעתם מנו גם אם הרטט מדרך אליך בשפה משעמת שיגורית; ואולי משום שבדרך שבה מצליחים היום להפין סרטים מכל העולם, קשה מארוד להפתיע את האורחים הקביעים של פסטיבלי סרטים.

כמה דוגמאות מהירות: רואין, בימאי מצ'יל שחי בצרפת, הביא סרט חדש, שזכה לפופולריות עצומה.ומו גם אם מושם ששלושה הכתרים של המלח, סרט אינטיגנטי, שנון – שוב מע מותק אל תוך שאלות כמו זוות האדם, מיעיות ודמיון, גועל מכך להפליא בכל התעלומות אינטלקטואליות מהנה, אבל זה מעביר את הסרט, וזאת התעלומות אינטלקטואליות מהנה, אבל זה מה שראין עשה כבר במשך שנים. וזה מה שהוא מנסה מפעם לפעם, ועם כל ההפניות, יש גם ציל אוביכה: רצית להאמין שאמן מצליח להתחוויש עם כל סרט חדש, ולהסביר משותו שלא היה בו קודם על עצמו. ציפיות נסתיימו ללא כלום.

דוגמא אחרת: חום ואבק של ג'ימס אייבורי. סרט על הגז, על התהום המפוארה, בכל המובנים, בין הבירטים לבני המקום, לפני שנים והוים, ועל הדרכיהם השונות המבטאות תחום זו. אייבורי קרוב לנושא, מטפל בו במדויק, אבל אחר שכבר עשה אותו דבר בעצמו פעמים רבות כרך בעבר, האם די בכך שהוא מוגש סרט נקי, הדומה ככל לדראמות הטלוויזיוניות העשויות היטב? האם אכיוות חזותית יש בה כדי לספק את המבוקש אחרי סרט קולנוע טוב?

בכיוון אחר לגמרי: הנרי איגלטם, מפיק-בימאי העובר מחרוז לימיםד ולאחר מכן המקביל, זכה לתגלחה גורלה יחסית בקומדייה שלו ברווז. או בירוק באחו הסיגנון, באוטם האמציעים ואפילו עם אותו שחן (מייקלAMIL, שהוא אותו), הוציא הפעם סרט בשם אבל האם היא יודעת לאפות עוגת דובדבני? חסריט שכלו אילוחורים של השחקנים מול המצלמה, אילוחורים המתפתחים ממשפט מפתח נתונים בכל סצינה; שוב כמו ברווזים, העירק הם הדיאלוגים, שהם לעחים ארוכים מדי ולעתים אמיתיים להדרים, ונוכחתו של קאן בלק היא ללא ספק חוספת מוצלחת. הפעם הספרו נבס על שני גורושים הנשנים זה על זה, אבל העזיה האשישית של שני הגורושים הללו, אימית הבידור מצד אחד, התיכולים המגינים, מצד אחר, חוסר הביצחון, הדעת בעצמות ובחלות גם יחד, כל אלה באים לידי ביטוי, בירוק כמו הסרט הקודם.

עוד דוגמא: כרמן של קארולוס סאורה, בחיר בימאי ספרדי כיום. סאורה, שב עבר עשה סרטים מתחככים על הפאשיים בארץ, שאפילו הרבה רודאנק לא יכול היה לאסרו, עד כדי כך הה מסר מוטר בתוכם, מփש את עצמו כבר כמה שנים, ועתה נדרמה כאילו החליט לנצל אפקט מסוים. לפחות שנתיים הביא לאקן סרט שהוא כמעט עטוף עירודה על הרקע בה הacket של אנטוניו גאנט נאדור האגדי מכינה את גירסתה לחוננת הדמיט של לירקה, והזנחה של הבלט עצמו. עתה, הוא חזר על מיצע דומה: הוא בונה שלד עלייתי פיקטיבי על גאנט שמכין גירסת מחול של כרמן ומתחaab ברקנית הראשתית, הדומה באופיה כתמי תפוחים מים לצועניה הטוערת של פרוטופר מרימה. הצעגה-שבדרן והסיפור שבחים משותבים זה זהה עד כדי כלכל, ואם כי בסוף גם פוארה עצמו אין יודע איך לפחות כרמן הפלנתר שלתוכו דחק את עצמו, הרי העומזה של המחולות, והדרך המרהיבה שכבה מצלם אותן סאורה, בעורת הצלים תיאו אסמללה, דרך המשמרות את הברך, את הכח ואת החיניות המדרימה שיש במחול הספרדי, הם עוצרי נשימה בשלכם רבים.

אם ברכבות הימים ייכרו את פסטיבל קאן 1983, לא יהיה זה בשל המהומות עקב כזרת האירוגן האוריינלי שלו, ואפלו לא בשל סילוקו של מנהם גולן מזוזה השופטם באורה פוחרת מאליגטי. אם ייכרו אותו בכללו, היה והוא כנראה, בשל הטענה-דרציה המשחלת והולכת על הקולנוע, תופעה שבלותה ייחור מתחמד. הכל למדו על שנות סרטים, מוזהדו ועד קנדיה, מיפאן ועד פורטוגל, אבל משום מה, נידמה כמו יכולים למדeo באותו בית-אולפן. והחותמות הן דומות כל כך זו לו עד שתה מתחליל להתבלבל בינוין. נדמה כאילו כל הסרטים יכולים (או לפחות שהם מעצים). ברכובו של דבר, אין על אותו סרט נוע מה שמדובר מראשו.

מה הפלא שההמורות, לפני הלויק הפרסים השנה, הציב על הפסף של זובר רדמן ועל נוטסאלגיה של אנדר טארקובסקי, כל המועמדים הויאים לדקל הוחב? איש לא האמין כי אכן אלה הם הסרטים הטובים ביותר שהגענו לפסטיבל, אבל ככל הסכימו שני יוצרים אלה, לפחות, עבדים בגנוגן אשי ברור משליהם, החורג מן הדפוסים הנטאנדרטיים, וכברrigga עצמה, כך סברו רבים, יש כבר ברכה.

קולנוע ז肯 של אנשים צעירים

אם בעבר היינו כולנו מטיפים לעצירים הרצוים לעשות סרטים, שיילכו ללמידה את המקצוע, שירשו בינה וידעו רישכilio להבין מה עשו קודמים, עתה מתחילות הספקות להганגב אל הלב. כי מה שנראה על הבר, וזה נכון לגבי יוצרים צעררים עוד יותר מאשר למובגרים, זו סידור של סרטים עשויים היטב, מבחינה טכנית, אבל משתמשים בזיכרון השמנתי כיורו בן בשפה, הן בתהליכי המחשבה והן בגישה של הקולנוע השמוני. בימים אחרים, אתה רואה קולנוע ז肯 של אנשים צעירים.

יתכן שגם הרצאה של הרוחבת אפשרויות השיווק של המוצר הנקיר סרט קולנוע. היט, כאשר עושם סרט, הושבים לא רק על המסך הגדול. למען האמת, לפחות בבייקולנוע צבורי הופכת לשיקול צדדי ורואיק. המפיקים מחרה הרים במאה שאפשר היה לעשות מאוחר יותר בחוץ; אין אפשר תיראה על המסך; למוכר אותה לקסטוטו וורייאו ואיך תיראה על המסך הקטן; אין תחתים מבחני אורך הזמן לשינוי הטלוויזיה הרגלים ולשינוי הטלוויזיה בכבלים; באיזה צינור הפצה תימצא הדרן להקליטי היידי או העודרים כפתח – בקיצור, כל השיקולים הללו קובעים מיגלות מראש ומעצבים קווי אופי ריבים כל כך, שאין להרוג מהם (כתקווה להציג אמצעי מימון סבירים להפקה), עד שהדרמות הסופית של המוצר כבר נקבעה בחלוקת הנגיד לפני שהמילה הראשונה של החרטיט הונחה על גבי הגירה.

ואולי, בוגוסף לכך, מתרחש תהליך הבאנאלאיזציה של הקולנוע, אליו מגיעים הימים הרבה יותר קל ומהר מכפי שהגענו בעבר. ומה שימושים בקהלות, לא תמיד זוכה לתשומת הלאוריה.

התעלומות אינטלקטואלית בלי הפתעות

לכן, אם היה תופעה אחת בולטת וכוללת בפסטיבל הזה, זה היה היעדר הפתעות. גם כאשר נהנית מסרט, גם כאשר מדבר בסרט חשוב ומשמעותי, הוא היה צפוי בהחלט. אולי משום

במי ודרדים. למרות זאת, יש לסרט עוצמה בלתי גילה. הן בשל תנועות המצלמה שכחן משמש אושימה. העריכה, השילוב הכוון של המומיקה, והמשחק והמוקך עד הפרט הקטן ביותר. בין המשותפים לפחות שחגניהם המוכרים היטיב מאוד: דויד בואי, טום קונגשי וג'ק חומפסון.

הוֹלְכִים עַל בָּטוּחַ

עוד באוטו חלק של העולם, הפתק יוקה נירזונלנדי (ארק) שהשחלה לאחרונה להזכיר תשומת לב רבה לקלונגע. שמה אוטו, שמשמעותו בשפה המאורית, "קומה". הרטט מס' על מרד ילידיים נגד הכוח הבריטי. מרד עקוב מדם שהסתומים בהרג המוני. טכנית, הסרט מוזהיר. צילומי הנוף הצבאיות געושים וושם עז, אולם בסופו של דבר, קשה להבהיר בין סרט זה, ובין המוני סרטים אחרים, על אותו הנושא, בחלקים אחרים של העולם. הכל, מן הגעד והראשון ועד האחרון,מן הפשעים של הלבנים ועד להתקוממות עקווב-המודר של השחורים, צפוי, יזריז-זריז-זריז. ברור. אין כאן שום צד של העימות, שלא הועג לפניו, ולכן, מעבר לערך ההיסטוריה גרידא, זה בעצם סרט מיותר. אבל הוא מוכיח שבנירזונלנד יש אמצעים לעשות

לא כל העימיות חיביט להיוות כל כך בוטים, מחייב דראשין. ביל פורסיטי, היבאי הסקווי שעשה את גערו של גרגורי, מוציא דרך שוננה להחמודך עם המיפגש בין עשרים ענינים, והוא כוחר לו אפילו פרחן נוח. העישויה ברוטו החודש, גיבור מקומי, זו חברה ענק אמריקאית, הרוצה לרכוש כפר סקוטי שלם על כל אדמותיו, כדי להפקיד אותו למגען ממלכויות ולמרכז לזוקין נפט. העינים הם בני הקבר, שאינם מהחרדים אפללו בסכנת האקלזיה העשוייה לצבאות מיזומה שכואת. הם דוקא שמחים מארוד למכוון את עצם, וכל המרכה במחירות הרי' זה משובת. פורסיטי מתאר את המשא והמתן שמנהלה נציג ההברה, עם המלווא' פונדר' א-שגבונ'-'מנהי' של הקדרם. הוא מגלה חיבת רכה לטיפוסים שרשיים וקרוביים.

ואם אנחנו כבר בספרד, הדרות של ייקטור אריסה, הוא סרט נספּ שעריך להזיכר. אריסה הוא האיש אשר על פניו עשר שנים עשה רושם רב בסרטו הראשון רוח הכוורת. מאו לאל עשה מאומה, והפקת הסרט החדש היתה מלאה שערוריות ביחסים שבינו לבין המפיק אליאס קרחטה. הסרט נבסס להתרות ברגע האחרון, ומרות 10 השנים החלפו מאו יצירויות הקודמת. נידמה פשטות מריר אрисה החילת לעשות גירסה שוניה עם אותו המרכיבים עצם ששימשו אותו אז: יהיס לילדיהם הרים בימי פרראקון, עם מוטיבים כמו הקולנוע באמצעות לביריה מן המציאות והלום על אופקים פתוחים יותר. בדרות שטוף המשש הקצוב, האורורה, הצלילום, הכל מוכיר את רוח הכוורת. לא שיש בכך ממשו רע (אוטו סרט היה אחד המוצלחים שנעשה בספרד בשנות השבעים) אבל בכל זאת, איך העוד הקטן קדימה?

היתבולות קולנועית בתלבושת אחדידה

בכונונה בהרחתה שלוש דוגמאות של יוצרים אשר עדין יוצרים להHIGH, בענייני ריבים, לבתי שגורתיים ולפחות מוחופרים בסיגנון מסורם. ואם זה מה שקרה אצלם, מה אפשר לדורש מן היהירות?

הזה, למשל, סדרו החדש של קלוד גורטה, מortho של מארי ריצ'י. סרטו החדש, מחשוב, וגייש: סרט המגניב ביותר המשך של במקומו הצעיר עליי בחותמים ובചזרות על גנות הבתים. בקיצורו, סרט ראיו לשנה, על כמה בעיות מוכובדים. מortho של מארי ריצ'י, שעילתו מסורת על איש טוליוויזיה המגלת מעדן ממכמתה לביעיות תזונה, המיסטחר בכפר שריצו'קי טן, והולך לראיין אותו שם, עסוק בעבר התרכזיות והחכבה על כמה מישורים. במישור המידי ביותר והוא הפוך המפדר בון העולם המתוחעש, לעולם העני, בין העולם השבע לעולם הרע. מועתקתו של המומחה לחזונה העומד נושא מortho של מיעוט וול בוגר חרופה רעב של הרוב, וטיסכולו מול האידישות והאטימות שכבה נתקלח כל החזרות, אין אלא רוכד אחד בCAST. הרוכד השני — עימות בון בני המקום, השויצריםeshmenim, מושוני הולגן, המשועימים משוגעת עצם, ובון המהגרים שחינויים המהגרים מביא את כל והתוהגות צורמת לעינייהם. גורטה מביא את כל והמשגבות מאופקת, אין מניה לההיסטוריה או למודרנאה להשתטל עליו, הוא עושה זאת כהידית, כפי שעשה כבר פעםם בכוח עבר. אין זה חדש, אבל

ואם כבר הגענו לנושא פער החרכות – עיר ארי לומר שבדרך מוזהה מאד, הוא העסיק קולונזנים מכל קצוות העולם, אשר כאילו הסכימו בינם שזה דין החוכה של השעה. את חום ואבק כבר הזכרתי, וודגמאות נספנות נמצאות בשפה. תג שמח מר לודגס, סטרו של גנטה אושימה היפני, שתרחיש כלו (או כמעט כולם). במחנה שבויים במלחמות העולם נשניה. כהסתוריהם ביבאן והאיסרים הם מן האימפריה הבריטית. וזה אכן הדוגמא הבולט ביותר בהצגת ערכיהם אנושיים ומוראים של רשות ותפקידים שונים, זו מול זו, ערכית התנגדותן חזיתית מרהיביה ביביןן, והשגת מסקנות פסמיות לגבי האפשרות של גישור ביביןן, למוראות נקדחות הדומינן הרבות שקיימות ביביןן בכל זאת. אושימה, אולי הוביל בכך קולונזני דור תקניהם ביפן, איש בעל סיגנון אישי מאד בקולונזע, עשה הפעם לא מעט פשרות כדי לביבים סרט שהוא דמה בישתו לקולונזע המערבי, כולל ויתור אחד הפוגם לא מעט בתועצה הסופית: פלשיך לעברו של קצין בריטי. הניראה טבול כלו

עשה זאת באורה פיטוי, כבירה לירית. אימאורה, לעומת זו, רוגל בנאוורליים חrif, אכזרי וחסר פשרה ההולם במילויו את המיסגרת. כי מזכיר במקום שבו אדם המגיע לגיל 70 עלולות אל ההר כדי להתייחד עם אחותו, על מנת לפנות מקום לפיטת אוריים שרים לבן השני והשלישי במשפחה אסורה לשאת אשה, כי מקום שבו ישבו יהיוון מן היבול של האדומה; אין די בכך לכלל משפחה גדולה; מקום שבו גניבת היה עבירה חמורה מרצו, כי כל מי שנגונב מן הזולות, דין אותו לעשנה, למותו, התמודדוו של אמאורה עם העולם הזה, היא חווית. הוא אין מנסה לקשט אותה, לפותה אותה, או לאפשר לצופים ברירה להתקח הרכבות אמנהות. אבל דוקא דרך מכת חדור זה, כאשר בני האדם, ועם הקצב של הסרט, נקבעים על-ידי עונות השנה, על-ידי האקלים והCAFÉROS של הטבע, מגע אימאורה לפחות של ממש. עם זאת הוא מתאר את האדם מעוטר, בלי הקבאים של הטכנולוגיה, נאבק על קיומו בסביבה עוינית ובונה את חוקי המשמר ההתנהגות שלו, בהתאם למקרה זה. מעין היה להשוות פעם את ישתו של אימאורה ליחסו האותם והטבע, בסרט זה, לגישות שוננות הנובעות, אולי, גם מתנה טبع שונות.

הקסם המפוקפק של הבודגנות

ואולי אוטופי כאן גם את התקיק שנג'ר, סרטו החדש של מודילן, סן, כמאיו הורי שהיה בעבר מעין גירסה ועטמת ומרדרנית של סטיאג'יט ראי. סן, עם הפרסמים שבינם קושטו סרטויים ועם הילילה היבנלאומית שהותוספה אליהם. ניראה בסרט זה ממסד כלשהו, גוצע שגריריו מכפי שהיא בעבר. הסרט, מתייך לכך הדימס'ה היסודן הבודגני מטשטש פרשת מותו של נער שעבד כשרות. אצל משפחה בורגנית, משומש שחקירה היה מהמידה ריכים במצב לא נוח. סרטו יש צבין הורי מודר, אבל נידמה כאילו כל מי שניצל אח בני מינו המקופחים, ולא חשב היכן. ירים לא נח לרמאות הסרט, הצרה היא ששן מעבר את המר שלו בעמצעות עליה שכבל שלב ושלב שהו מוכרים היטב מראש. או איך אפשר, לגעת אל אחד הצלופים שצרכיכים, בצעם, לדאות את הסדר? ■ דן פינגו

המשך סקירת פטטיביל קאן בגליון הבא.

לטבע, וכדי לספק את רצון הכל, הוא ממצא פרוון שאלוי אינו משכנע אבל סקובל על דיבגים ענים, שומר איכוח הסביבה ואוהבים עיריים, גם ייחד.

עוד על שלושה שבויים איטלקים שנשלחו לעזרה לאיכרים בכפר סקווי יהה, בימי מלחמת-העלם השנייה, על הרומן שמייקן בין בת המקומות לאחד מהם, ומן שהוא פעול ווציא מן ההבדלים האדרירים שכון המוג'יטי'ינו לאופי הצפוני. מיקל ראנדרט טוען אמנם שהוא סדרו הראשון לקלונגע, אבל איש שיש נסיכון עשיר מכאן בטלוויזיה הבריטית, שהוא כל הדעות בית אולפני מומלץ מאוד, וסדרו אכן נראה דומה מאוד למה שעשויים שם. נקי, מחרובת ומוואן — כרגע.

מופיע בין עולמות שונים בתחום אותה מדינה עצמה מציע מאדרין ריט בסרטו החדר, קריס קרייך, המספר פרק מהיה של הסופרת האמריקאית מארג'ורי קניין ואולינגס. גברת זו, שכתבה ספרו הנחשב הוון כבר קלאס' בספרות הילדים בארץ-הברית, בשם העופף, עזבה את עזה, אירש בשנות העשרים, יצאתה לנור לבד בבית ישן, מרופט ומרוחק ממרכזי תרבות, במדינת פלורידה. שכיתה של הגברות אל הטבע, החוזרעהה לטיפוסים שלא ידענו כלל על קיומם קודם לנו, והתמודדהה עם בעיות שהפתרונות להן שונים בנסיבות החדשנה בה היא נמצאת, מהוות את עיקר הסרט. שהוא גשוי ומלודראטי לפי מיטב מסורת הלוייד הישנה, אותה הוליווד שברוחו שלא תהבה הגברת ואולינגס את סיפוריה.

נוסטלגיה סתומה וטבח קאפריסי

ולבסוף, הדוגמא האבסטרקטית והסתומה ביחס להווים התרבותיים. אנדרי טארקובסקי, המפורסם שיין קולונגייני בירת המועצות. הימים, בילה שנה וחצי באיטליה, כדי לעשות את סרטו. נוסטלגיה. איש לא תמייר אפילו להבין מה ווצה טארקובסקי לומר בסרט זה, שהוא לא ספק מלאת מחשבה אסתטית, מלאה וגדולה באפקטים חזותיים, מעבר מצבע לשחו-רלבן וחורה לצבע שאינו צבע; שימוש ביצירות מוסיקליות כמו התשעויות של בטחובן והרקיום של וורי (הפיטה והסימן את הסרט); מה שיבורו בכל זאת, כי יש כאן התייחסות להוסר קומוניציה קיימת בין מיתוס לפראגמיזם בכל חברה, בין מוג'וס למומג'וס לאיטליה, בין הוד הטעב לאמנות האדם, ובין יונינה ונשגב'ם שבחם. עסוק המין האנושי, לבץ שבו הוא מודש מדי יומם. הסרט על סופר רוסי שבא לאיטליה כדי לכתוב ביוGRAFIA על מליחין, בן אוצו, חי בארץ-המג'ג' לפניו מටיים שנגה, איינו אלא לילה למפגש שבין מירוח למערב אירופה, ולפגשה שבין אם (הסופר) למשתיקן דתי המעללה עצמו באש, לקרה סוף הסרט, בהפגנת מעשה יושר המזכיר את הנזירים הבורדייסטיים בדורם מיוור-האטיס.

כאן המקום להזכיר עוד כמה סרטים שאמנם אינם עוסקים ישירות בנושא הזה, אבל הם מעוגנים בקשרו מגודרת כל כך במציאות מסוימת, שהיא מציאות שניה לחלוון מזו המרכבת לנו, עד שנזימה כללו ההשואה מתבקש מalias. למשל, הסרט שזכה לפרט הגדול בפסטיבל ("డקל הולוב"), הכליה של נאריאמה, סרטו של הבמאי היפני הוטוקי שוהאי אימאורה. הסרט מבוסס על סיפור מוכר מאד בארון השם העולה, מוכר עד כדי כך שהוא שמש כבר בסיס לסרט אחר, באוטו השם, של בימאי אחד יותר וותיק, קאיסוקה קינושיטה, שהציג בפסטיבל וזכה ב-24 שנים. קינושיטה בחר, כמובן, להציג סיפור זה אודות איזור מרוחק, עני ומרוד ביפאן, שהמון הטעם העמני אשר, הם שמתכוונים את הנאי החיים. הוא

חַלְקָ מִהְנוֹפָ...

רחוב דיזנגוף תל אביב

שָׁרָאָכֶת אֶלְאָמָה.

אפשר להציג לך חברות?

בקיצור, מה אתם
יודעים. תמיד
משתלים לשילוי
כרטיס פס
אדום. אם עדיין
אין לכט פס – הכנסו
היום לבנק הפועלים
ושאלו איך מתקבלים לחברות
בפס אדום. ואם כבר יש לכם –

הציעו חברות
לחברים שלכם!

רואים את הפס האדום זהה?
מי שيش לו כזה בכסיס – לא צריך
הרבבה יותר. כי הפס האדום
אומר הרבה: הוא אומר חשבון
בנק משל עצמו – אם אתה
כבר בגיל 16 – וapeutic –
בנקיקט למשיכת מזומנים.
והוא אומר הטבות אחרות לבני
12–18 כמו קסטה או תקליט
חינם אין כסף, הנחות
במופעים ובהצגות,
שי מיוחד...

באג נסיעת איזה צהוב

הפקיד